Tef

HİNDİ DAVASI

— Kabaramazsın kel Fatma Celâl güzel sen çirkin . . .

Memleketin en zengin adamı ve
bir numaralı inek kıralı
SABAN ZADE ŞABAN
DİYORKİ . . .

(Bende bu işe bir tek inekle başladım)

ARTIK BU SÖZDEN SONRA
ŞABANZADE'YE İNANDIĞINIZ GİBİ
ŞABANZADE SUCUKLARININ HALİS

Son Derece
Şuh Bir
Hareketle
kadehini
kaldırdı ve .
ŞEREFE
Dedi . .

ve şoförümüz
POLİM HÜSEYİN
BİZİ DERHAL
ŞEREFE
GÖTÜRDÜ.

Bu haftaki 2. profesyonel küme maclarını
ŞEREF STADINDA GÖRÜNÜZ.

HER ÇİĞNEDİĞİNİZ ŞEY
LOKMA DEĞİLDİR . . .
JIKLETTE OLABİLİR . .
ONUN İÇİN
Ağzınızı açında ne çiğnediğinizi görelim.

YAN ODADAKİ HERİF YAPTIĞIMIZ
GÜRÜLTÜDEN BOZULDUĞU SIRADA
BEN ONA . .

Bir kadeh
İkram ettim . . .
NEŞ'E ŞARABI
KADEHİ GÜLEREK ALDI VE SONRA

Memleketin en zengin adamı ve
bir numaralı inek kıralı
SABAN ZADE ŞABAN
DİYORKİ . . .

(Bende bu işe bir tek inekle başladım)
ARTIK BU SÖZDEN SONRA
ŞABANZADE'YE İNANDIĞINIZ GİBİ
ŞABANZADE SUCUKLARININ HALİS
inek etinden yapıldığınada inanırsınız
her halde . . .

BİR AÇIKLAMA . .

Geçen hafta 8-2 mağlûp olduğumuz, kafa spor maçında attığım ikinci golün ofsayd olduğunu açıklamakla büyük bir vicdan azabından kurtulduğumu spor sevenlere bildiririm.

Ofsayt Cemil

NOT — Maç sırasında bana
şişe atan o ineği erkekse
Recebin kahvede pişpiriğe

Tef

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Sahibi ve Yazıişleri Müdürü : . . . . ERTEM EĞİLMEZ
Umumî Neşriyat Müdürü : . . . . FERRUH DOĞAN
Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon : 27 34 40
«BU GAZETE BASIN AHLÂK YASASINA UYMAYI TAAHHÜT ETMİŞTİR.»

CİLT : 1 ★ 16 KASIM 1960 KARŞAMBA ★ SAYI : 22

Başyazı

Ben kaldım ya...

Af devrindeyiz ya... İkide birde bozulan sağlığıma bakıp, hemen kendi kendimi «Tef» yazarlığından affedeyim dedim. Hoş bir kaç hafta dediğimi yaptım da... Ama derginin sorumluları dayattılar. Yapamazmışım. Bir defa yeni rejimimizde «kendi kendini affetme» diye bir işlem yokmuş. Sonra da eğer bunu uygularsam, geride kalanlar, arkadaşlarından, yahut hocalarından kurtulmuş öğretim görevlisine dönerlermiş!.. Bağlılık telgrafları çekmek zorunda kalırlarmış, okurlarımın karşısına geçip ne kadar işe yaramaz bir adam olduğumu anlatmaları icabedermiş. Meselâ en az, «oh! demeliymişler, iyi ki gitti herif!.. Yoksa o yaşadıkça ömrü billah başyazı yazmamıza imkan yoktu.»

Hasılı, istifa edip de, yeniden seçilen rektörler gibi, hani ben de pek yürekten gidici olmasam gerek ki, şöyle imiş böyle imiş derken, yeniden bu «kürsüye» dönüverdim.

Eh! mâdem ki döndük, o halde usulden de, ayrılmıyalım:

Efendim, bir defa ben şu «Tef» müessesesi çökmüştür» demedim. Sonra, «tasfiye» fikrine asla muarız da değilim. Meselâ bizim «Tef» in zilleri hakikaten fazla idi. Gerilmiş deriden çıkan erkek sesin yanında, o zırıltının ne lüzumu vardır?.. Dahası var: bizim yazarlar ve karikatüristler içinde bugüne kadar hiç adam yetiştirmemiş, kendinden sonra geleceklerin önünü tıkamış niceleri vardır!.. Ya o sakallılar?.. Ali Ulvi ve Bedri o sivri kara sakalıyla bir gericiliği değilse neyi temsil ediyorlar?.. Ve Ferruh'la, Altan pipolarıyla İngiliz muhibbi olduklarını değil de, neyi anlatıyorlar?..

Tasfiye... Tasfiye.. eveeeet.. mâdem ki ben kaldım, tasfiyeciyim efendim. Kovarsın hepsini, orta okulların Türkçe ve resim öğretmenlerine birer mektup yazar ve istidatlı talebelerinin gönderilmesini istersin!.. Yazı mı, Pekâlâ yazarlar, karikatür mü, pekâlâ çizerler!..

Ama bu dergi sonra okunmazmış!.. Ne gam!.. Koskoca ve asîl bir tasfiye fikrinin yanısıra, böyle basit, böyle maddeci kaygıların lâfı mı olur?

Bedii FAİK

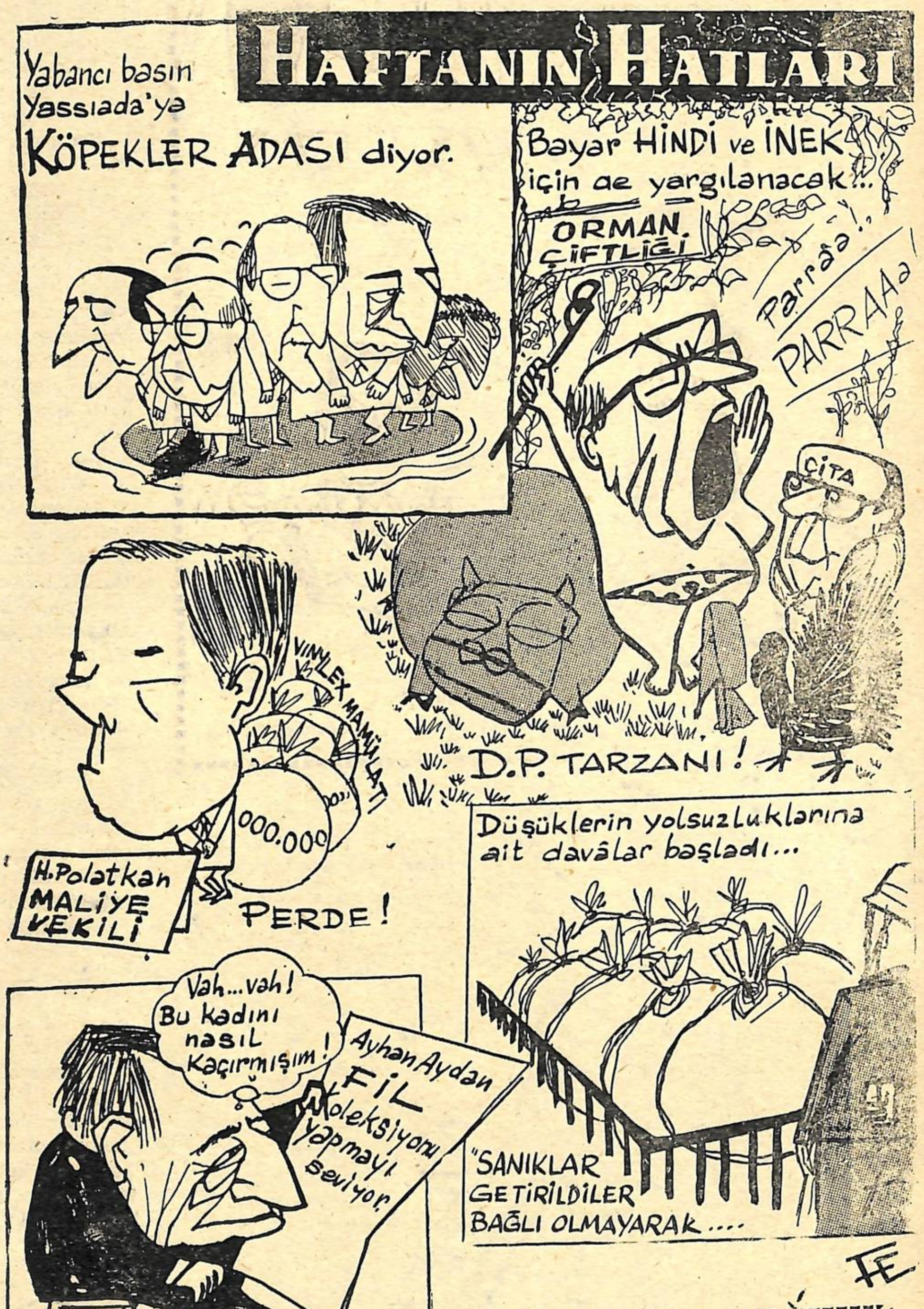

ALINAN HAK...

Bu yıl Üniversi...nın açılışında öğrencilere de ilk olarak söz hakkı verildiğini yazdı gazeteler. Bunda bir yanlışlık var galiba... Hatırladığımıza göre, öğrenciler 28 Nisan'da "söz hakkı" nı zaten almışlardı.

M. B. K. ÜYELERİ

Mehmet ÖZGÜNEŞ
Çizen : Oğul ARAL

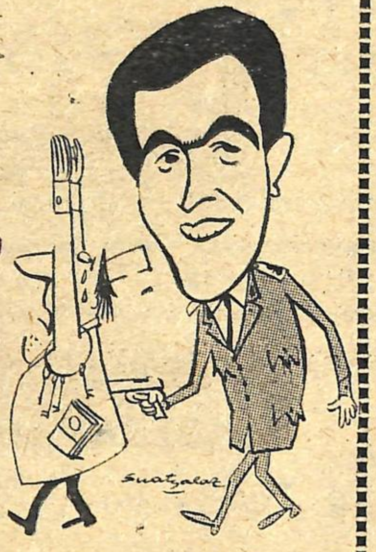

Suphi KARAMAN
Çizen : Suat YALAZ

Muzaffer KARAN
Çizen : Ferruh DOĞAN

Vehbi ERSÜ
Çizen : Yalçın TÜZECAN

R a d y o

"— Senin çok tatlı öten güzel bir kanaryan vardı, ne oldu?"

"— Satmaya mecbur oldum. Bizim oğlan kafesi bir kaç defa radyonun üzerine koymuş, son zamanlarda kuşun sesinde bir parazittir, gidiyordu."

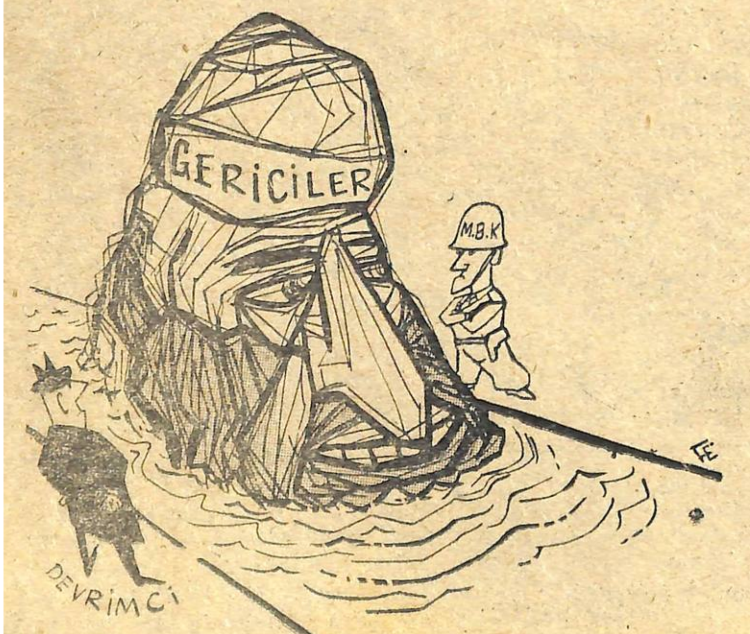

NERDEN NEREYE

MELİH CEVDET ANDAY

Yassıada sanıklarının, ikide bir, «Hatırlamıyorum..» dediklerini okudukça, rahmetli Orhan Veli'nin anlattığı bir hikâye aklıma geliyor:

Orhan Veli, bir kaç arkadaşı ile bir kır kahvesinde otururken, oradan geçen bir çingene kızı yanlarına gelmiş, fallarına bakmış, üç beş kuruşlarını almış.. Orhan Veli, kıza takılmak için, bir ara:

— Sen beni tanımadın mı? diye sormuş.

—Hayır, demiş kız, nerden?

— Hoppala... Biz seninle yatmadık mı canım?

Kız merakla:

— Ne zaman beyciğim? diye sormuş.

— Geçen yaz.

Kız gene merakla:

— Nerde oldu bu iş? demiş.

— Hürriyet-i Ebediye tepesinde, hani ağacın altında.

Çingene kızı bir az düşündükten sonra, özür dileyerek:

— Vallahi hatırlayamadım, kusura bakma, demiş.

YOKSA DÜŞ MÜYDÜ?

6-7 Eylül olayları için, önce «Komünistlerin işidir», onun arkasından, «Millî galeyandır.» daha arkasından da, «Bu işe kapanmış gözü ile bakalım,» diyen onlar... Şimdi mahkemede, «Ben demedim.», «Ben görmedim.», «Ben yoktum.» diyen gene onlar. Hani insanın, yoksa bu olayları düşde mi gördük? diye kendi kendine soracağı geliyor. Ancak koca bir ulusun, hep birlikte aynı düşü görmesi, bilimsel terimi ile, olasılığı çok zayıf bir varsayım olduğuna göre...

C. H. P. yönetimi yıllarında, Ankara'da bir ırkçı - turancı gösterisi olmuş, bir parçası Dil ve Tarih - Coğrafya Fakültesi'nde geçen bu gösteriler sırasında, Ankara Üniversitesi'nin o zamanki Rektörü Prof. Şevket Aziz Kansu, sadece tartaklanmakla kalmamış, ölümden kurtulmuştu. Mahkemeye verilen sanıklar, «delil kifayetsizliğinden» bir bir yakayı kurtarınca (Ne tuhaf... O zaman onların avukatlığını, muhalif D. P. li Samet Ağaoğlu almıştı.) Prof. Şevket Aziz Kansu, bir arkadaşına:

— Yoksa ben o gün üniversitede bir düş mü gördüm? demiş... diye anlatırlar.

A BE KİM...

Unutmuşlar, hatırlamıyorlar.

İşin acı yanı, böyle demekle herkesi kandırabileceklerini sanmalarıdır. Çünkü bizim yakın tarihimizde, «Bilmiyorum.», «Ben o sırada orda değildim.» diyerek büyük büyük siyaset olaylarından yakasını kurtarmaya çalışan devlet adamları çok görülmüştür, onların izinden gidiyorlar.

Sözgelişi, birinci dünya savaşına girmemizi düşünün: Enver Paşa bilmiyor, Talât Paşa bilmiyor, Cemal Paşa bilmiyor... A be kim bileyir bunları?

BİLDİĞİM BİR ŞEY VARSA...

Tarihçi araştıra dursun, sorgu sual sürsün, benim bildiğim bir şey varsa.. Hadi bunu da bir masalla anlatayım:

Körün biri, önüne getirilen her hayvana elini sürer, ne olduğunu hemen söylermiş. Bir gün bir kurt eniği getirmişler; kör ellemiş, ötesini berisini yoklamış, bir türlü anlıyamamış. «Kurt eniği mi, tilki eniği mi, yoksa onlara benzer başka bir hayvanın eniği mi, anlıyamadım; bildiğim bir şey varsa, o da bu hayvan, koyun sürüsüne salınacak hayvanlardan değil.» demiş.

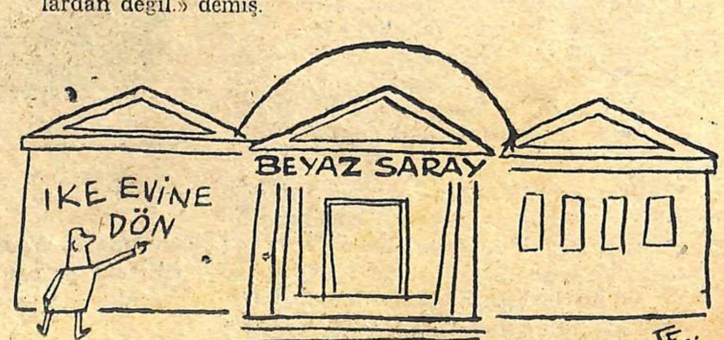

DİŞBUDAK

SELÂMİ İZZET SEDES

Politikacı çeşit çeşittir, politikacının türlüsü vardır. Mesela, Efendi Hazretlerinin öfkelenip üzerine yürüdüğü zenci haremağası soluğu odasında alır, nefes nefese sedire uzanır, Efendi hazretlerinin kâhyası da, bir yelpaze kapar, zenciyi yelpazelemeye başlar. Bu sırada odaya giren Efendi hazretleri bu hali görünce sorar:

— Ne yapıyorsun?

Kâhya serinkanlı cevap verir:

— Marsık üflüyorum efendim...

Bu kâhya, politikacının bir çeşididir, Efendi hazretlerinin bu cevap üzerine öfkesi geçtiğine göre, zekâsını iyiye kullanan politikacıdır diyebiliriz.

★★★

Kötülükten zevk alan politikacıya hitap ederseniz size:

— Ha... der.

Bir şey isteyecek olursanız, eğer bu isteğinizden bir çıkarı yoksa terslenir:

— Sizi Allah doyursun be... Git başımdan ulan...

Ama, beslendiği kapıda kul köle durumundadır. Beyefendi seslendi mi, iki büklüm olur:

— Buyurun efendimiz...

Ve efendisinin bir şey istemesine hacet kalmaz, o önce davranır:

— Evet efendim... Münasiptir efendim... Pek güzel efendim... Arada sırada ne buyrulur a benim efendim...

★★★

Bir çeşit politikacı için, çıkarı olmayan herkes eşektir, bunu uluorta söylemekten çekinmez. Eşekler der, daha da ileri gider, eşoğlu eşekler der...

Ama Efendisinin yanında konuşurken, eşek dediklerinden şöyle bahseder:

— Huzurunuzdan dışarı, onlar merkep...

★★★

Vezir, davâvekili ile hukuki bir mesele konuşurken, davâvekili:

— Bu hakkıhıyar işidir demiş...

Kapıda el pençe divan durmuş bekleyen haremağası davâvekiline sokulup kulağına fısılamış:

— Efendimizin önünde hıyar deme, salatalık de...

★★★

Radyomuzun Yassıada Saatinde 6-7 Eylül olaylarının tanıklarından Turan Güneşle, Ekrem Ali, anlattıklarını dinlerken aklıma bu fıkralar geldi. Bu iki sayın tanık, bir kere olsun, Bayarla Menderes için düşük veya sâkıt demedi, her ikisi de «zamanın Başbakanı, zamanın Cumhurbaşkanı» veya sadece Bayar ve Menderes diye bahsettiler düşüklerden...

★★★

Adamın biri deniz kenarında saatlerce uğraşır durumuş. Bu meşgaleyi gören biri sormuş:

— Yahu saatlerden beri burada ne yapıyorsun?

— Denize yoğurt mayası çalıyorum.

— Yahu hiç deniz maya tutar mı?

Adam, gözlerinde bir ümit ifadesiyle cevap vermiş:

— Ya tutarsa?...

★

Deli fıkrası

Bir akıl hastahanesinde doktor koğuşları dolaşıyordu. Kapıda bekleyen bir hastaya:

— Nasılsın bakalım? Diye sordu.

Hasta:

— Valla bilmem. Biraz sonra söylerim, dedi.

Doktor hayretle:

— Niye şimdi değil de biraz sonra diye sordu:

Hasta şu cevabı verdi:

— Burada bir mektup bekliyorum. Bu mektupta kendime «Nasılsın?» diye sormuştum. Tabii mektubu alınca cevabını yazacağım. İşte bu cevap bana geldiğinde nasıl olduğumu size söylerim.

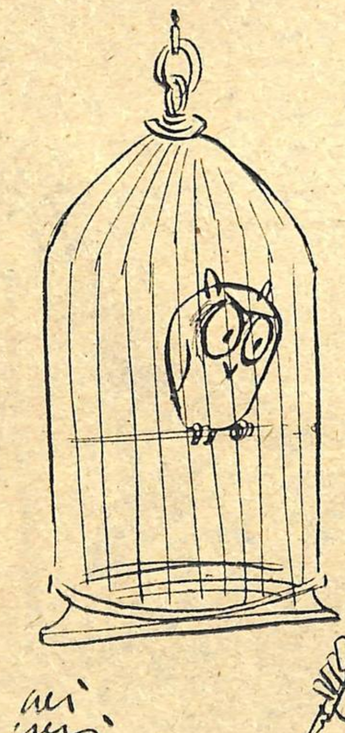

GEDİK — BUNLARIN İŞ-

AZİZ NESİN

Diyorki

«— Sevgili okuyucular!

YAĞMA HASAN

Yaaaa, o kadar saf mı sandınız beni?.. Polatkan'ın Vinylex davâsı görülürken, Yassıada'ya gideyim de... Yağma yok beyim, yağma yok!... Zaten avanslar kesile kesile üç kuruş geçti elime maaştan.. Onu da orada muşambacılara kaptırayım, değil mi?..

Neme lâzım, gitmedim. Gazeteler çarşaf çarşaf yazıyor. Radyo veriyor. Aldım bütün gazeteleri kapandım bir odaya... Fakat daha ilk gazeteye bakar bakmaz, dikkatim Yassıada'dan uzaklaştı. Gazetede kıpkırmızı klişelerle kocaman bir yazı: «İstanbul ve Ankarada ayni saatte basılacak...»

Nasıl memnun oldum, bilemezsiniz... Oh ya!.. Geçti eski günler... Yetkiner'in, Oktay'ın, Aygün'ün ve diğer alt düşükler avenesinin himayesi bitti artık!.. Ahlâk zabıtası göz açtırmıyacak ahlâksızlara... Fuhuş yok, kumar yok artık!.. Haber aldıkları anda basacaklar işte!.. Ve bakın teşkilât da öylesine sıkı kurulmuş ki, ayni saatte hem İstanbulda, hem Ankarada basılacak işte...

Ooooo pardon pardon... Ufak bir dikkatsizlik!.. İstanbul ve Ankarada aynı saatte basılacak olan gazetenin kendisiymiş... Yazının üstüne bakmadığım için gözümden kaçmış... Olur a...

Biz gelelim gene Yassıada duruşmalarına... Hah buldum: «Polatkan usulsüz kredi verilmediğini söyledi.» Gayet tabiî.. «Usulsüz verdim» diyecek değil ya ...Bunlar yıllarca «demokratız» deyip «antidemokratik» idare göstermiş adamlar... Ne söylerse, aksini al!.. Gerçek odur. Demek ki krediler usulsüz verilmiş.

İyi ama, haberin ikinci başlığına ne diyelim: «Şahit olarak dinlenen Banka Umum Müdürleri de Vinylex şirketine verilen kredinin usulüne uygun olduğunu ifade ettiler.»

Ne gazetesi bu?.. Haaaa «Havadis...» Demek banka umum müdürleri de kredinin usulsüz olduğunu söylemiş!.. Anlaşıldı anlaşıldı...

Uzatmıyalım, bütün gazeteleri okudum. Akşam da radyoyu dinledim. Sonunçta Menderes'in ne kadar ileri görüşlü olduğunu anladım. Evet, Menderes, sâkıt, sanık, sapık, sâbık Başbakan öylesine doğru görmüş ki geleceği... Daha o zamandan sıfatı bulmuş: «Hımbıl!»

Hani yolsuzluğun da bir yolu vardır. Böyle kendini ele verecek sayısız ipucunu açıkta bırakanın istikbâli, Polatkan'ın hâli dir işte!..

«Börek davâsı» diyor arkadaşlar bu davâya... Köpek davâsı, bebek davâsı, börek davâsı... Yağma Hasan'ın böreğini hep Vinylexçiler almış. Tatar böreği de pek lezizdir lâf aramızda. Eğer düşük Maliye Bakanının adı «Cafer» olsaydı, buna rahatça «Bez davâsı» da diyebilirdik. Öyle ya, Vinylexçiler sıkıştıkça, Polatkan'a koşmuş, «Aman, yetiş, bez getir!» demişler. O da telefona asıldığı gibi, krediyi yetiştirmiş.

Bu davânın garip kişileri olduğu anlaşılıyor. Hele o Ragıp Sipahi... Adı üstünde: Sipahi... Karşısına hangi maniâ çıksa, binmiş piston atına, atlamış geçmiş...

Polatkan kızıyor ama: «Bana çok mektup yazardı, cahilin biriydi» diyor. Hem cahil, hem sık sık mektup yazıyor. Bayar'la karıştırmış olacak. Neyse, orası önemli değil... Esas nokta, Yağma Hasan'ın bu mektupları okumadığını itiraf etmesi... «Masamın üstünde dururdu da okumazdım» diyor... Polatkan, Sipahi'nin mektuplarını da hasta çocuğunu tedâvi dövizi isteyen babaların, anaların dilekçeleriyle karıştırıyor galiba... Onları okumazdı zamanında da, sonra toptan «Atın bunları!» der, geçerdi.

Havadis gazetesinin tamamen aksini yazarak hepimize gerçeği inandırdığı gibi, tanık olarak dinlenen banka umum mudürleri de olayı doğrulamış, «Evet, demişler, Polatkan bize telefon eder, bu şirketin kredisini arttırmamızı isterdi.» Kuyruklardan bir Dallı bile bu yolda konuşmuş. Hattâ hattâ düşük bakan Erkmen dahi...

«Ne çıkar bundan?» diyor Yağma Hasan, «Ben sırf memleket kalkınsın diye yaptım bu tavassutu... Rüşvet sayılır mı bu?.. Hem Ragıp Sipahi öylesine belâ olmuştu ki başıma... Sırf defetmek için sağa sola telefon ettim...»

Hangisi doğru: Memleket kalkınsın diye mi? Sipahi defolsun diye mi? Tersini yapmışlar gibime geliyor...

Onu bunu bilmem... Cidden müteşebbis adamlar bunlar... 20 bin lira ve 20 yıllık arkadaş Polatkan'ı sermaye olarak kullanarak başlamışlar işe... Eee 20 kere 20.000... Öyle karışık hesaba aklım ermez benim... Toplam hânesinde 20 milyon çıkmış işte!..

Bir de 27.500 lira var arada... Yağma Hasan duruşmada:
— Bu 27.500 lira için rüşvet aldım diyemem, takdir sizindir, diyor...

Takdir ediyoruz: Koca Polatkan da bu kadarcık rüşvet alacak değil ya...

Hem canım, adam her şeyi kalkınma için yapmış... Düşüklerin değişmez sistemi bu.. Kimi kalkınma için ilâç alırdı, kimi rüşvet...

Uzun sözün kısası; baba, ana, kardeş, eş hepsini ortak yapmışlar şirkete... Yağma Hasan da kıramamış şirketi... Üstelik

Zorlu İpar yolsuzlukları davası!

GEMİ ARSLANI!

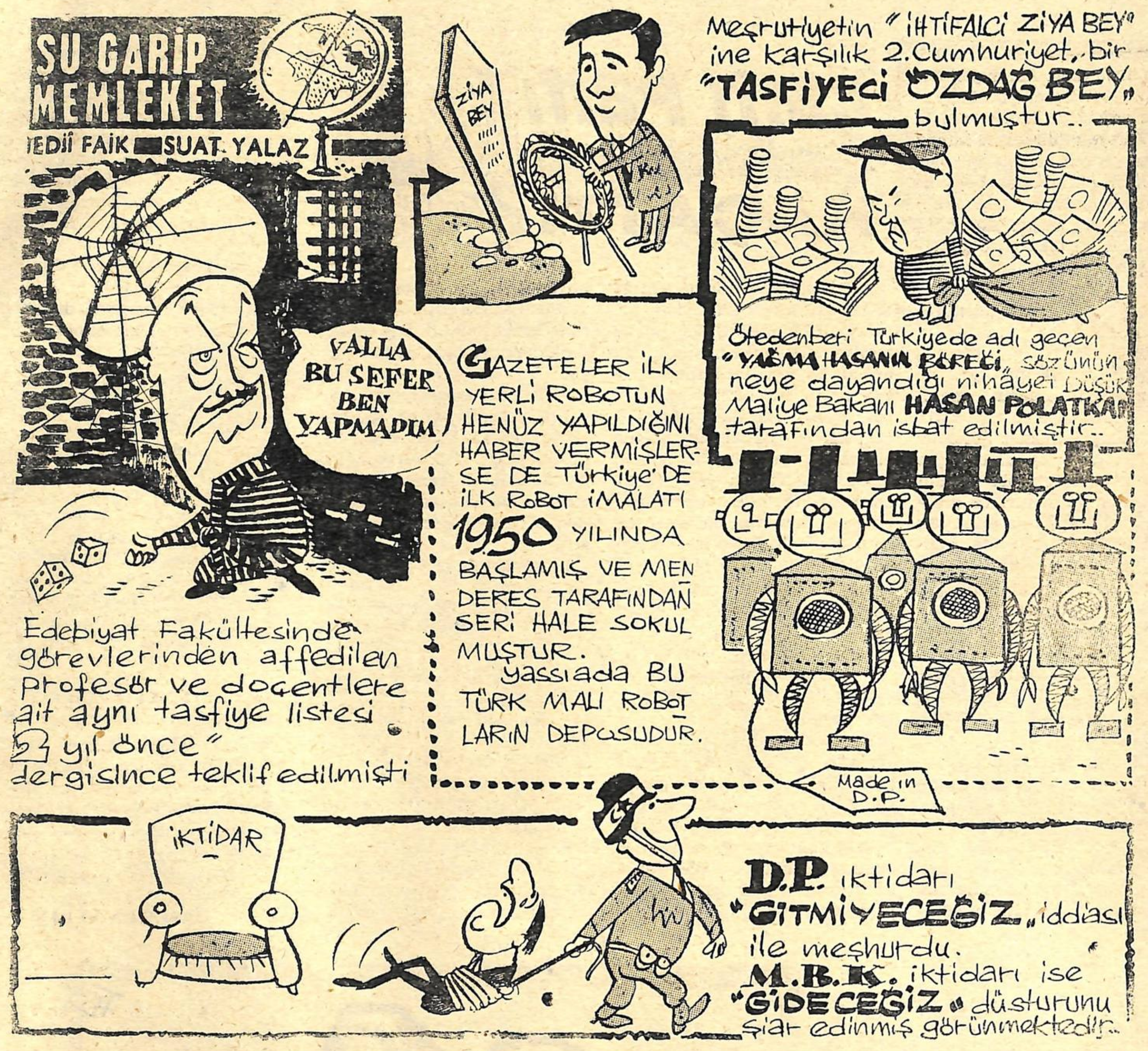

şirket hatırlı... Bankalar yarışa girmiş ona kredi vermek için... Olimpiyat yarışı değil ya bu, amatörlük şart olsun...

Hem fena mı yapmış Polatkan?... Çekinmeyin, söyleyin!.. Şu anda Vinylex bir koltukta oturmuyor musunuz siz de? Bürонuzda değilse bile, evinizde bir kaç Vinylex kaplı sandalye yok mu?.. O halde??? Demek ki Yağma Hasan'ın sayesinde şimdi kaideniz yer görüyor. Polatkan'ın aracılığı olmasa, bu Vinylex koltuklara kavuşabilir miydik?.. Eh aracılığın da bir komisyonu olmasın mı yani?.. Adı üstünde: «Aracı» işte... Eski deyimle, «mutavassıt...» Çıkın da sorun, Beyoğlu caddesindeki aracılar yüzde kaç alıyorlar?.

Bence Polatkan'ın Yüce Divan huzurundaki şu veciz hitabesi, bütün düğümü çözüyor: «Bir Maliye Vekilinin, kendisine gelir akıtan müesseseleri bes-

nevî vazifesidir.»

On üç milyon rüşvet de «maddî» sayılacak değil ya... Hem düşük iktidarın «maddeten» değil, sadece «mânen» var olduğunu hep bilmiyor muyduk? Eeee gelir akınca, işler de biraz sululaşır işte!.. Mesele bundan ibaret!..

Sipahi onüç mektup yazmış, Yağma Hasan'a onüç milyon kazandırmış. Mektubun tanesi bir milyon liraya geliyor... Tek üzüldüğüm de bu zaten... Geçenlerde bir yakın dosta mektup yazdım, istediğim beş lirayı yollamadı. Sözüm ona ben de açıkgöz geçinirim. Eloğlunun «Hımbıl» ı ise, bir mektupla bir milyon vuruyor.

Polatkan bu davâdan ne kadar mı yer?.. İnsaf!.. Bugüne kadar yedikleri yetmedi mi!..

İzin vermiyorlar

Bir ordugâhta sabah vizitesine yazılan erlerden birine doktor sordu:

— Başın ağrıyor mu?
— Agriy efendim...
— Gözün kararır mı?
— Gararır efendim...
— Karnın ağrır mı?
— Agriy...
— Dışarı çıkıyor musun?..
— Dohtor bek izin vermiyler...

★★★

Dört milyonum var

Menderes Yassıada'da hastalığını öne sürerek viziteye yazılmıştı; Doktor kendisinden sordu:

— Neyiniz var? Menderes boş bulundu, şu cevabı verdi:

SOYMAK

Neyzen Tevfik'e sormuşlar:

— Doktorla, avukat arasında ne fark vardır?..

Neyzen şu cevabı vermiş:
— Doktorlar önce soyarlar, sonra dinlerler... Avukatlar ise önce dinlerler, sonra soyarlar...

★★★

D. P. nin hikâyesi

(Güneşte On kişi) adlı tiyatro eserinde şöyle bir pasaj vardır:
"— Aşk hakkındaki fikriniz efendim?..."

"— Aşk, denilen nesne elma şekerine benzer, yersin, yalarsın ve en sonunda da elinde kazık kalır..."

Bu aşkın tarifi değil, düpedüz D. P. iktidarının on yıllık hayat hikâyesi... On yıl süre ile yediler, içtiler, sömürdüler, çaldı-

Çattı Pattı Kaç Attı?

Rüşvet almadı, almadı, Allah için almadı tabii. Alınır gibi değildi ki - onbeş milyon bu, rakamla yazmasını beceremem bile. - Nereye sığdıracaktı zaten? Üstelik, getiren hergele de öyle bir getirmiş ki... Onun beş milyonunu bozdurmuş, hep ikibuçukluk, beşlik, onluk yaptırmış, yüklemiş kamyona. Öyle getirmiş. Şoför önce almak istememiş.

— Lâstiklerim çürük, götüremem, demiş.

Adam ısrar etmiş, diretmiş çıkmışlar yola. Ne paradır, ne yüktür beyim. Dağlar gibi... Yolda «güm» diye arka lâstik balon etmiş. Patlamış. Şoför de hırsından çatlamış tabii. Başka bir şoför bularak yola devam etmişler. Az gitmişler, uz gitmişler, dere tepe düz gitmişler. Hasan Polatkan'ın evine varmışlar. Rüşveti getiren adam kamyondan inmiş, kapının zilinе basmış. Zil de bir zil ki, sormayın. Düğmeye basınca «zırrr» diye ses çıkarmıyor da:

— Rüşveti getiren geldii, rüşveti getiren var ya, işte o adam geldiii, diye mübaşir gibi içeriye haber iletiyor.

Akıllı adamın akıllı zili.

Şimdi adamı azıcık kapıda bırakalım da, içeriye bir göz atalım. Güzel giyinmiş, takmış takıştırmış bir bahar sabahı. Bu bahar sabahı da rüşvetle sağlanmış. Hasan bey masanın başına oturmuş, kahvaltısını ediyor. Kahvaltı sofrasında, entarili, terlikli, kirpikleri kıvır kıvır, makyajlı bir inek. Süslü püslü, terbiyeli cinsinden bir inek... El divenli bir uşak da bu ineği sağıp, beyin sütünü veriyor. İnek hârika. İneklik etmese konuşacak da. Başka bir köşede bir başka uşak, cins bir tavuğu yumurtlatmakla meşgul. Ötede kızarmış ekmekler geçmişler tereyağının başına, bir güzel yağlanıyorlar. Çaylar dem tutmada. Demi tutamıyan biri ne yapacağını şaşırmış. Arılar bal yapıyor sütler kaymak bağlıyor...

Uşaklar da tenbih ediyorlar:

— Aman sıkı bağlamayın kopmasın. Beyefendiye zorluk çıkarmayın...

Hasan bey kahvaltısını yapıyor ama, gönülsüz. Bir ara masadan kalkıp parahaneye geçiyor. Belki de canı kahvaltıyı çekmiyor. Can onun. Ne çeker, ne çekmez bilinir mi? Parahane dediğimiz yer kütüphaneden farksız. Duvarlarda kitaplıklar gibi paralıklar. Paralıktan bir binlik alıyor. Evirip çeviriyor, tekrar yerine koyuyor. Herhalde tarihine bakmış olmalı. İşte bu sırada kapının çalındığını farkediyor.

— Rüşveti getiren geldiii...

Koşup kapıyı açıyor. Kapıdaki adam yerlere kadar eğilince, burnu paspasa sürtünüyor. Fakat adamın umurunda değil Şimdiye kadar burnunu sokmadık, sürtmedik yer kalmamış ki...

Hasan bey, adamı buyur ediyor. Adam:

— Getirdim Hasan bey, diyor. Bir kamyon dolusu rüşvet getirdim...

Hasan beyin yüzünde en ufak bir ifade yok.

— Alamam, yer yok, diye karşılık veriyor.

Adam diretmekte:

— Almazsan ölümü gör Hasan bey... Al şu rüşveti, Allahaşkına al. Tam onbeş milyon.

Hasan bey bir tuhaf olmuş:

— Onbeş milyon deme fena oluyorum. İçerim bayılıyor. Alamam. Parahanem tıklım tıklım dolu. Sandıklar dolu, tavanarası dolu, bodrum katı, banyo, karyolaların altları, her taraf dolu. Koyacak yerim yok. Tarafımdan onbeş milyona özür dile. Hatırı kalmasın. Almak istemez miyim hiç, neyleyim ki yer yok. Yeni bir ev açacağım onun için. Hasan beyin gözleri dolu dolu:

— Minilex... Minilex... diye inliyor.

Birden bir korna sesi duyuluyor. Kornayı çalan onbeş milyon:

— Heyy, diyor. Beni değersizlendirmeye hakkınız yok. Beni de içeriye almalısınız.

Sonra kamyondan atlıyor, bütün hırsı bütün gücü ile içeriye dalıyor. Hasan bey ve rüşveti getiren aracı onun bu halini görünce korkuyorlar ama, kaçmalarına vakit kalmıyor. Sadece arkalarını dönebiliyorlar. Onbeş milyon bir koşu yanlarına geliyor, atladığı gibi Hasan beyin omuzuna çıkıyor.

— ÇATTI PATTI, KAÇ ATTI? diye bağırıyor.

Onların dilleri tutulmuş. Onbeş milyon bir daha bağırıyor. Fakat onlardan gene cevap alamıyor. Onbeş milyon bu... Onları konuşturuncaya kadar bağıracak, söyletinceye kadar omuzlarında oturacak. Ağırlığını duyacaklar...

Erol GÜNAYDIN

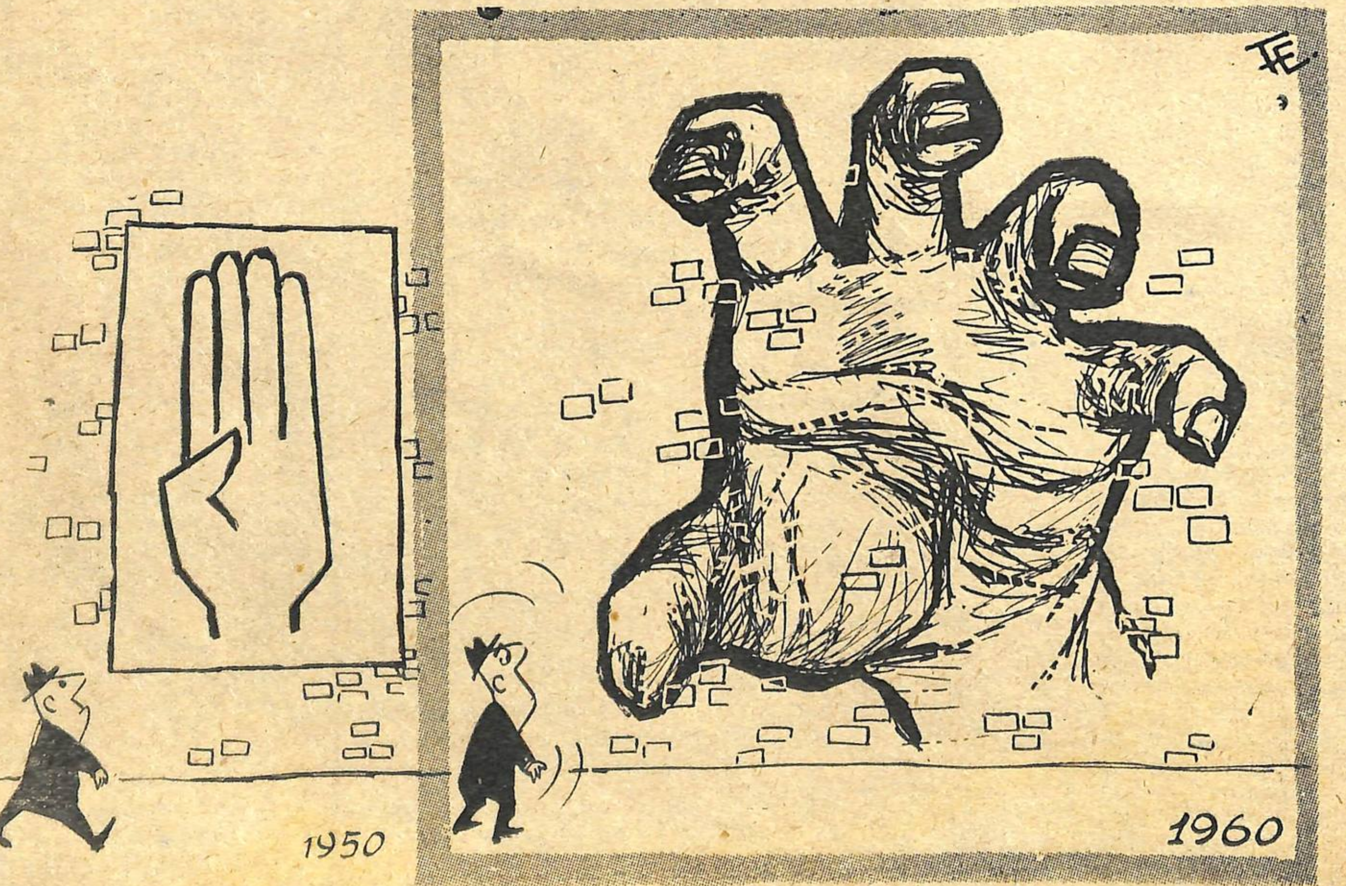

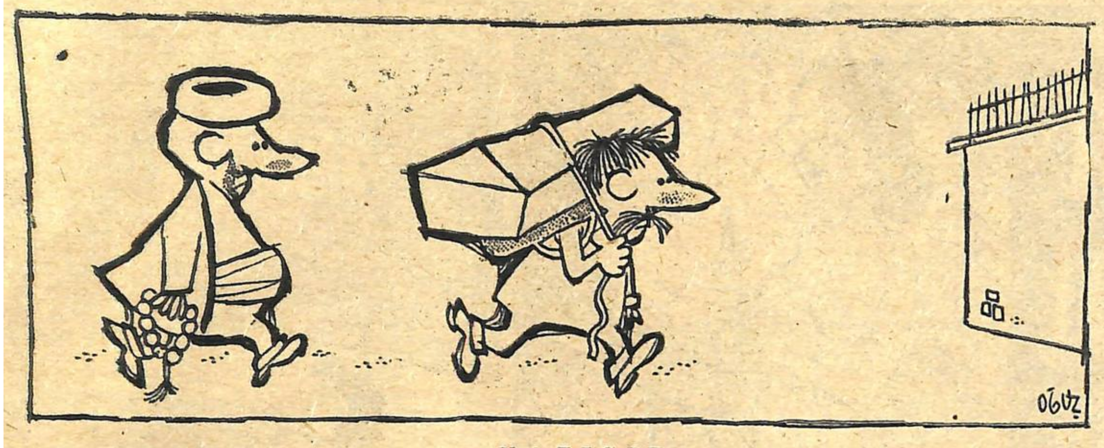

YAZISIZ

YAZISIZ

Piçler!

Köylünün biri M. B. K. üyelerinden birisine:

— Bu ihtilâli Menderes'in piçi için mi yaptık? demiş...

Elbette bu ihtilâli Menderes'in piçi için yaptık. Hem yalnız Menderes'in piçi için değil, bütün düşüklerin piçleri için yaptık. Demokrasiyi piç ettiler, insan haklarını, hürriyetlerini piç ettiler, milletin kendilerine teslim ettiği meşru iktidarlarını bile gayrimeşru yollara saparak piç ettiler.

Elbette bu ihtilâli düşüklerin piçleri için yaptık.

Haklı itiraz

Şerif ve beraberindeki takip müfrezesi, uzun süren bir kovalayıştan sonra azılı haydudu yakalamıştı.

Şerifin bütün karşı koymasına rağmen, müfrezedekiler, haydudu hemen asmaya karar verdiler. Ve bu işin hazırlığına giriştiler.

İçlerinden birisi:

Arkadaşlar, bu azgın haydudun derhal asılması için ben de sizinle beraberim.. Fakat ölmeden önce onun ruhunun selâmeti için dua etmeme itirazınız yoktur herhalde? deyince, müfrezede bulunanlar hep bir ağızdan cevap verdiler:

— Sen ne diyorsun Allahaşkına? Teksas'da bile yaşamaya lâyık olmıyan bir adamı cennete

— Bİ DAKKA HAMAL EFENDİ... ŞUNU DA YERLEŞTİREYİM TAMAM...

Yaş meselesi

Hindistandan gelen fakir, insan ömrünü çok uzattığını iddia ettiği bir iksir satıyordu.

Etrafına toplanmış olan kalabalığa hitaben:

"— Bana dikkatle bakın" diye bağırıyordu. "Ne kadar sıhhatli ne kadar çeviğim ve tam 400 yaşındayım..."

Bunları dinleyen meraklılardan birisi fakirin genç çırağına yaklaşarak sordu:

— Hakikaten bu kadar yaşamış mı?

Çırak:

— Valla bilmiyorum. Ben 200 seneden beri yanında çalışıyo-

KAPIDA...

ERKEKLER :

— İyi geceler, Ahmet.

— Size de, Mehmet...

KADINLAR :

— İyi geceler, Ayşe.

— İyi geceler, Nihal.

— Tekrar görüşelim.

— Tabiî. Sizi de bekleriz.

— Biz de geliriz. İyi geceler.

— İyi geceler. Bizi ihmal etmeyin.

— Olur mu hiç? Siz de bizi unutmayın.

— Küçükleri de getirin.

— Olur. Bu gece de getirecektik ama, biraz keyifsizdiler.

— Vah vah! Bari gelecek sefer getirin.

— Hayhay... Siz de sık sık gelmeyi unutmayın.

— İyi geceler...

— İyi geceler... Tekrar görüşelim.

— Memnuniyetle... Ah, bizimki otomobili çalıştırdı. İyi geceler...

— İyi geceler. Küçükleri getirmeyi ihmal etmeyin...

— Zühal'e ne olduğunu duydun mu?

— Yoo... Ne olmuş?

— Biliyorsun sanıyordum.

— Bilmiyorum, mesele nedir?

— Şimdi anlatmak uzun. Eve gidince telefonu açarım. Ah, bizimki klâkson çalıyor. Allah rahatlık versin.

— Size de. Telefonu bekliyorum.

— Unutmam. İyi geceler.

— İyi geceler.

Konuşmanın burada sona erdiğini sanmayın. Muhavere, "perşembeye bekleriz", "Kısmet olursa, memnuniyetle" diye yeni bir safhaya girer. Öte yanda, bekliyen koca, klâkson çalmakta devam edecektir...

Eşsiz Numara

Kendi hesabıma, 40 yıl düşünsem böyle bir şey aklıma gelmezdi. Fakat şapkadan tavşan ve güvercinler çıkarmak, iskambil destesiyle oyunlar yapmak, tiyatromuzun gişesinde satılan biletlerin seyirciler tarafından «uyku ilâcı reçetesi» diye isimlendirilmesine sebep oluyordu. Terbiyeli pireleri yarıştırmaktan medet umduk. Bu da bir şeye yaramadı. Pireleri terbiye etmekle vazifeli şahsın çok sıska ve kansız oluşu, pirelerin, seyircilerin üstüne sıçrayarak gıdalarını onlardan sağlamalarına sebebiyet verdi.

İşte, bu sıralarda birgün, kumpanyanın muhasipliğini, elektrikçiliğini, suflörlüğünü, perdeciliğini, marangozluğunu, palyaçoluğunu ve reklâmcılığını yapan Gomez:

— Buldum, buldum... diye bağırarak, bulunduğumuz salona daldı.

Eski bir fizik öğretmeni olan ve oyunlarımızda karakter rollerine çıkan David Rooster, omuzlarını silkerek:

— Boşversene sen, dedi. Senin şimdi «buldum» dediğin şeyi, Arşimet bundan yüzyıllarca önce bulmuştu.

Zavallı Gomez fena halde bozuldu. Suratı sarktı.

— Hay Allah, diye söylendi. Demek bu da modası geçmiş bir numaraymış?..

Rooster şaşırmıştı:

— Ne numarası yahu? Adamın bulduğu şey, fizik ilminin bellibaşlı esaslarından birisi sayılır.

Şaşkınlık sırası bu sefer Gomez'deydi.

— Şu işe bak, dedi. Ben de fizik denilen şeyi sağlam bir sabuç sanırdım. Meğer onun as-

Merakla kendisine baktığımızı farkedince, işin içyüzünü anlattı. Günlerdenberi, şehirdeki eski kitap satan dükkânları dolaşıyor, hokkabazlık illüzyonizm ve meçhul ilimlerle ilgili kitaplar arıyormuş. Sonunda, gerçekten işe yarıyacağına aklı kestiği bir kitap bulmuş.

Kitap yanındaydı. Açtı. Ortalığı kaplayan toz bulutunu eliyle dağıtırken:

— Eh, dedi. Ne de olsa değerli bir kitap tabii. Böyle değerli kitapların toz bağladığını duymuştum. Herhalde, çok değerli olduğu hiç el sürmediklerinden. İşte sizlere bahsettiğim numara... Kitabı karıştırırken gözüme ilişti. Dinleyin...

Sonra numarayı da okudu. Doğrusunu söylemek gerekirse, bu numara pek matah bir şey sayılmazdı. Üstelik, tam mânası ile bir düzenbazlıktı ama, başta patron olmak üzere herkes tarafından çok beğenildi.

Yapılacak iş gayet kolaydı. Kumpanyadan birisi, allı, sırmalı, gösterişli bir pelerine bürünüp sahneye çıkacaktı. Kendisine fiyakalı, uydurmasyon cinsinden bir isim takmak da ihmal edilmiyecekti. Uzakdoğunun (!) esrarlı ülkelerinde yıllarca meçhul ilimlerle uğraşan bu ilimlerin ustası (!) kesilen «pek değerli üstad» ın marifeti, herkesi iyice şaşırtacak bir numaraydı.

Üstad, gözleri bağlı olarak sahneye çıkıp, asistanın seçeceği bir seyircinin üzerindeki eşyaları ve o esnada yaptığı hareketleri tarif edecekti.

İşin dalgalı tarafı da pek zor bir şey sayılmazdı. Bütün dalavere, üstad rolüne çıkan kimse ile, yardımcısı arasında önceden kararlaştırılacak bir şifreden ibaretti.

Şifreli kelimelerle konuşan sözde asistan, seçmiş olduğu şahıs hakkındaki gerekli bilgiyi kolaylıkla verebilecekti.

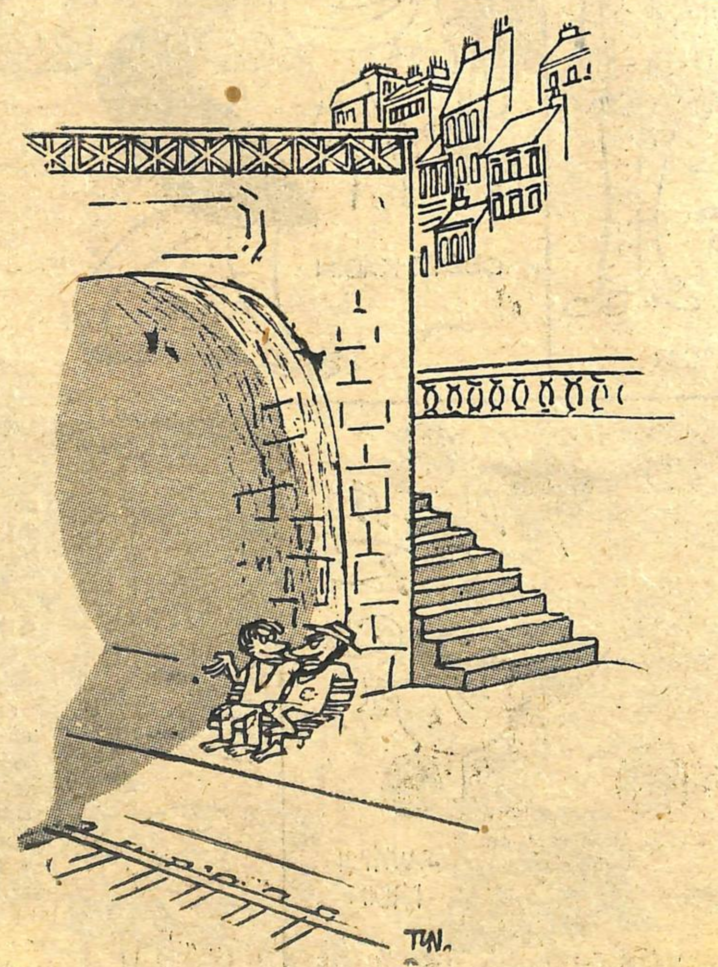

— İKİDE BİRDE «SÖZÜNÜ BALLA KESTİM» DEME ASABIM BOZULUYOR...

Hemen hazırlıklara giriştik. Saçlarımın uzunluğundan, nezleli sesimin boğukluğundan dolayı, «gaipten haber veren ünlü Dr. Manulo Villazilla Eskuadrillo» rolünü bana yakıştırdılar. Hâfızamın zayıflığından bahsettim, iki tane telefon numarasını bile aklımda tutamadığımı söyledim. Oralı olmadılar. Asistanlığımı da Gomez yapacaktı.

İlk gece, bütün biletler satıldı. Numara gerçekten ilgi topladı ve beğenildi. İşler yoluna girmiş sayılırdı.

Tiyatromuz her gece tıklım tıklım doluyordu. Böylece tam bir ay para kırdık. İlk ayın sonunda, hepimiz enseyi kulağı düzmüştük.

Direktör Murillo işi ilerletmiş, fıstık gibi bir de sekreter tutmuştu.

Elsa, esmer, ateş gözlü, kıvrak bir dilberdi. Çok geçmeden Elsa ile mercimeği fırına verdik.

Gelgelelim, kumpanyadakilere durumu çaktırmamak gerekiyordu. Bu yüzden, gizli, kuytu köşelerde buluşuyor, herkesin arasında birbirimize ilgisiz davranıyordu.

Meğer kurt Comez de için için kıza kesilirmiş. Elektrikçilik, marangozluk, ilân memurluğu, muhasiplik, perdecilik arasında bir de âşıklığa yer bulacağı kimin aklına gelirdi? Günün birinde, temsilden sonra, bilmem kaçıncı sınıf bir barda bizi kıstırdı ve fena halde bozulduğunu belli eden bir suratla, bize selâm bile vermeksizin çekip gitti...

İçime kurt düşmüştü ama, Elsa'ya hiçbir şey çaktırmadım. Ertesi gece, ortada bir tatsızlık yokmuş gibi, beraberce sahneye çıktık.

Allı, sırmalı pelerinime bürünmüş, öylece bekliyordum. Gomez, gözlerimi sımsıkı bağladı. seyirciler arasından çağrılan birkaç kişi de, gelip gözlerimin bağını kontrol etti.

Gomez:

— Pek değerli üstad doktor Eskuadrillo, diye söze girişti. Saygı değer seyircilerimiz arasından 3 üncü sırada birisini seçmiş bulunuyorum. Bu şahsın kim olduğunu, sizden gayri herkes biliyor. Şimdi, gizli kudretlere hükmünüzü ortaya koyup hiç görmediğiniz bu şahıs hakkında bilgi vererek, şaşırtıcı ilminizin üstünlüğünü ispat edin. Bu kelimeler şifreli oldukları için, her zamanki gibi kolaylıkla cevap verdim.

— Bahsettiğiniz kimse 3 üncü sıranın 26 numaralı koltuğunda oturuyor.

— Bravo doktor. Devam edin...

— Kendisi ince yapılı, koyu renk esvaplıdır...

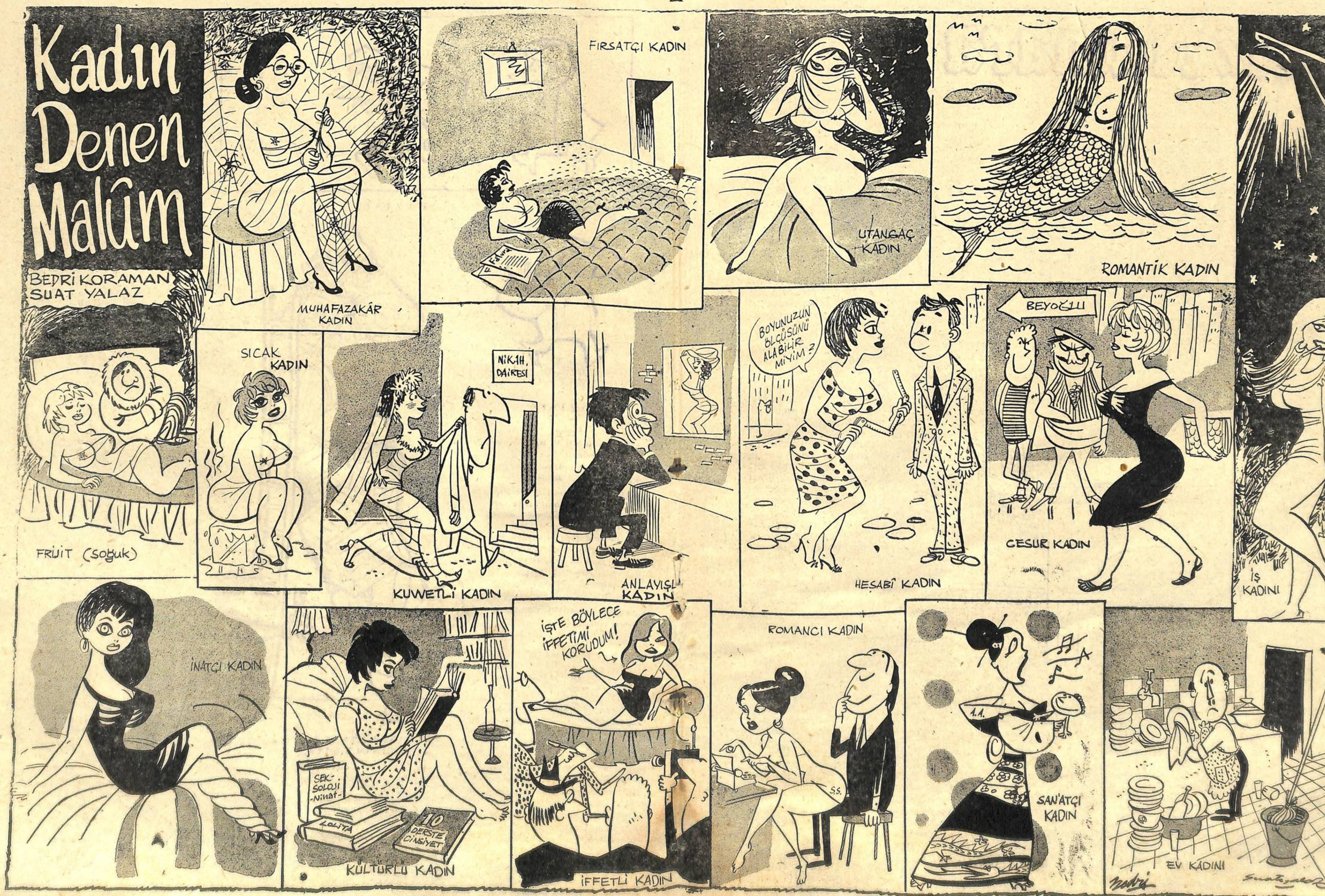

Kadın Denen Malûm
BEDRİ KORAMAN
SUAT YALAZ
MUHAFAZAKÂR KADIN
FIRSATÇI KADIN
UTANGAÇ KADIN
ROMANTİK KADIN
FRİJİT (soğuk)
SICAK KADIN
NİKAH DAİRESİ
KUWETLİ KADIN
ANLAYIŞLI KADIN
BOYUNUZUN ÖLÇÜSÜNÜ ALABİLİR MİYİM?
HESABÎ KADIN
BEYOĞLU
CESUR KADIN
İŞ KADINI
İNATÇI KADIN
SEKSOLOJİ -NİHAT-
LOLİTA
10 DERSTE CİNSİYET
KÜLTÜRLÜ KADIN
İŞTE BÖYLECE İFFETİMİ KORUDUM!
İFFETLİ KADIN
ROMANCI KADIN
SAN'ATÇI KADIN
EV KADINI

Kadın Denen Malûm

BEDRİ KORAMAN
SUAT YALAZ

FIRSATÇI KADIN
UTANGAÇ KADIN
ROMANTİK KADIN
BOYUNUZUN ÖLÇÜSÜNÜ ALABİLİR MİYİM?
ANLAYIŞL KADIN
HESABÎ KADIN
BEYOĞLU
CESUR KADIN
İŞ KADINI
ŞTE BÖYLECE FFETİMİ KORUDUM!
İFFETLİ KADIN
ROMANCI KADIN
S.S.
A.A.
SAN'ATÇI KADIN
EV KADINI

Eşsiz Numara

Kendi hesabıma, 40 yıl düşünsem böyle bir şey aklıma gelmezdi. Fakat şapkadan tavşan ve güvercinler çıkarmak, iskambil destesiyle oyunlar yapmak, tiyatromuzun gişesinde satılan biletlerin seyirciler tarafından «uyku ilâcı reçetesi» diye isimlendirilmesine sebep oluyordu. Terbiyeli pireleri yarıştırmaktan medet umduk. Bu da bir şeye yaramadı. Pireleri terbiye etmekle vazifeli şahsın çok sıska ve kansız olusu, pirelerin, seyircilerin üstüne sıçrayarak gıdalarını onlardan sağlamalarına sebebiyet verdi.

İşte, bu sıralarda birgün, kumpanyanın muhasipliğini, elektrikçiliğini, suflörlüğünü, perdeciliğini, marangozluğunu, palyaçoluğunu ve reklâmcılığını yapan Gomez:

— Buldum, buldum... diye bağırarak, bulunduğumuz salona daldı.

Eski bir fizik öğretmeni olan ve oyunlarımızda karakter rollerine çıkan David Rooster, omuzlarını silkerek:

— Boşversene sen, dedi. Senin şimdi «buldum» dediğin şeyi, Arşimet bundan yüzyıllarca önce bulmuştu.

Zavallı Gomez fena halde bozuldu. Suratı sarktı.

— Hay Allah, diye söylendi. Demek bu da modası geçmiş bir numaraymış?..

Rooster şaşırmıştı:

— Ne numarası yahu? Adamın bulduğu şey, fizik ilminin bellibaşlı esaslarından birisi sayılır.

Şaşkınlık sırası bu sefer Gomez'deydi.

— Şu işe bak, dedi. Ben de

Merakla kendisine baktığımızı farkedince, işin içyüzünü anlattı. Günlerdenberi, şehirdeki eski kitap satan dükkânları dolaşıyor, hokkabazlık illüzyonizm ve meçhul ilimlerle ilgili kitaplar arıyormuş. Sonunda, gerçekten işe yarıyacağına aklı kestiği bir kitap bulmuş.

Kitap yanındaydı. Açtı. Ortalığı kaplayan toz bulutunu eliyle dağıtırken:

— Eh, dedi. Ne de olsa değerli bir kitap tabii. Böyle değerli kitapların toz bağladığını duymuştum. Herhalde, çok değerli olduğu hiç el sürmediklerinden. İşte sizlere bahsettiğim numara... Kitabı karıştırırken gözüme ilişti. Dinleyin...

Sonra numarayı da okudu. Doğrusunu söylemek gerekirse, bu numara pek matah bir şey sayılmazdı. Üstelik, tam mânası ile bir düzenbazlıktı ama, başta patron olmak üzere herkes tarafından çok beğenildi.

Yapılacak iş gayet kolaydı. Kumpanyadan birisi, allı, sırmalı, gösterişli bir pelerine bürünüp sahneye çıkacaktı. Kendisine fiyakalı, uydurmasyon cinsinden bir isim takmak da ihmal edilmiyecekti. Uzakdoğunun (!) esrarlı ülkelerinde yıllarca meçhul ilimlerle uğraşan bu ilimlerin ustası (!) kesilen «pek değerli üstad» ın marifeti, herkesi iyice şaşırtacak bir numaraydı.

Üstad, gözleri bağlı olarak sahneye çıkıp, asistanın seçeceği bir seyircinin üzerindeki eşyaları ve o esnada yaptığı hareketleri tarif edecekti.

İşin dalgalı tarafı da pek zor bir şey sayılmazdı. Bütün dalavere, üstad rolüne çıkan kimse ile, yardımcısı arasında önceden kararlaştırılacak bir şifreden ibaretti.

Şifreli kelimelerle konuşan sözde asistan, seçmiş olduğu şahıs hakkındaki gerekli bilgiyi kolaylıkla verebilecekti.

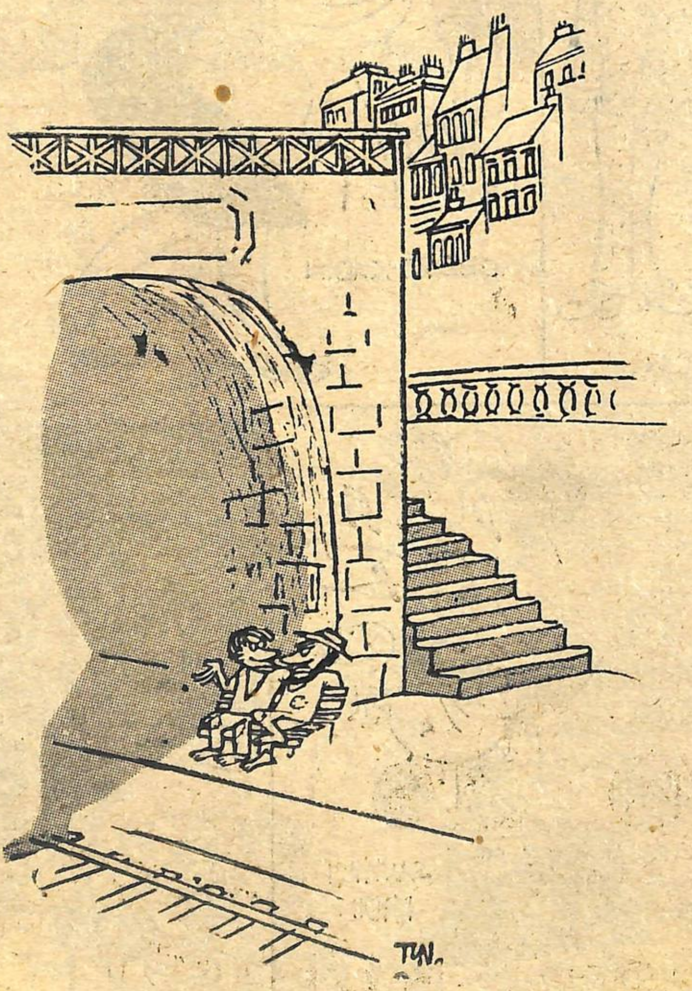

— İKİDE BİRDE «SÖZÜNÜ BALLA KESTİM» DE-

Hemen hazırlıklara giriştik. Saçlarımın uzunluğundan, nezleli sesimin boğukluğundan dolayı, «gaipten haber veren ünlü Dr. Manulo Villazilla Eskuadrillo» rolünü bana yakıştırdılar. Hâfızamın zayıflığından bahsettim, iki tane telefon numarasını bile aklımda tutamadığımı söyledim. Oralı olmadılar. Asistanlığımı da Gomez yapacaktı.

İlk gece, bütün biletler satıldı. Numara gerçekten ilgi topladı ve beğenildi. İşler yoluna girmiş sayılırdı.

Tiyatromuz her gece tıklım tıklım doluyordu. Böylece tam bir ay para kırdık. İlk ayın sonunda, hepimiz enseyi kulağı düzmüştük.

Direktör Murillo işi ilerletmiş, fıstık gibi bir de sekreter tutmuştu.

Elsa, esmer, ateş gözlü, kıvrak bir dilberdi. Çok geçmeden Elsa ile mercimeği fırına verdik.

Gelgelelim, kumpanyadakilere durumu çaktırmamak gerekiyordu. Bu yüzden, gizli, kuytu köşelerde buluşuyor, herkesin arasında birbirimize ilgisiz davranıyordu.

Meğer kurt Comez de için için kıza kesilirmiş. Elektrikçilik, marangozluk, ilân memurluğu, muhasiplik, perdecilik arasında bir de âşıklığa yer bulacağı kimin aklına gelirdi? Günün birinde, temsilden sonra, bilmem kaçıncı sınıf bir barda bizi kıstırdı ve fena halde bozulduğunu belli eden bir suratla, bize selâm bile vermeksizin çekip gitti...

İçime kurt düşmüştü ama, Elsa'ya hiçbir şey çaktırmadım. Ertesi gece, ortada bir tatsızlık yokmuş gibi, beraberce sahneye çıktık.

Allı, sırmalı pelerinime bürünmüş, öylece bekliyordum. Gomez, gözlerimi sımsıkı bağladı. seyirciler arasından çağrılan birkaç kişi de, gelip gözlerimin bağını kontrol etti.

Gomez:

— Pek değerli üstad doktor Eskuadrillo, diye söze girişti. Saygı değer seyircilerimiz arasından 3 üncü sırada birisini seçmiş bulunuyorum. Bu şahsın kim olduğunu, sizden gayri herkes biliyor. Şimdi, gizli kudretlere hükmünüzü ortaya koyup hiç görmediğiniz bu şahıs hakkında bilgi vererek, şaşırtıcı ilminizin üstünlüğünü ispat edin.

Bu kelimeler şifreli oldukları için, her zamanki gibi kolaylıkla cevap verdim.

— Bahsettiğiniz kimse 3 üncü sıranın 26 numaralı koltuğunda oturuyor.

— Bravo doktor. Devam edin...

— Kendisi ince yapılı, koyu

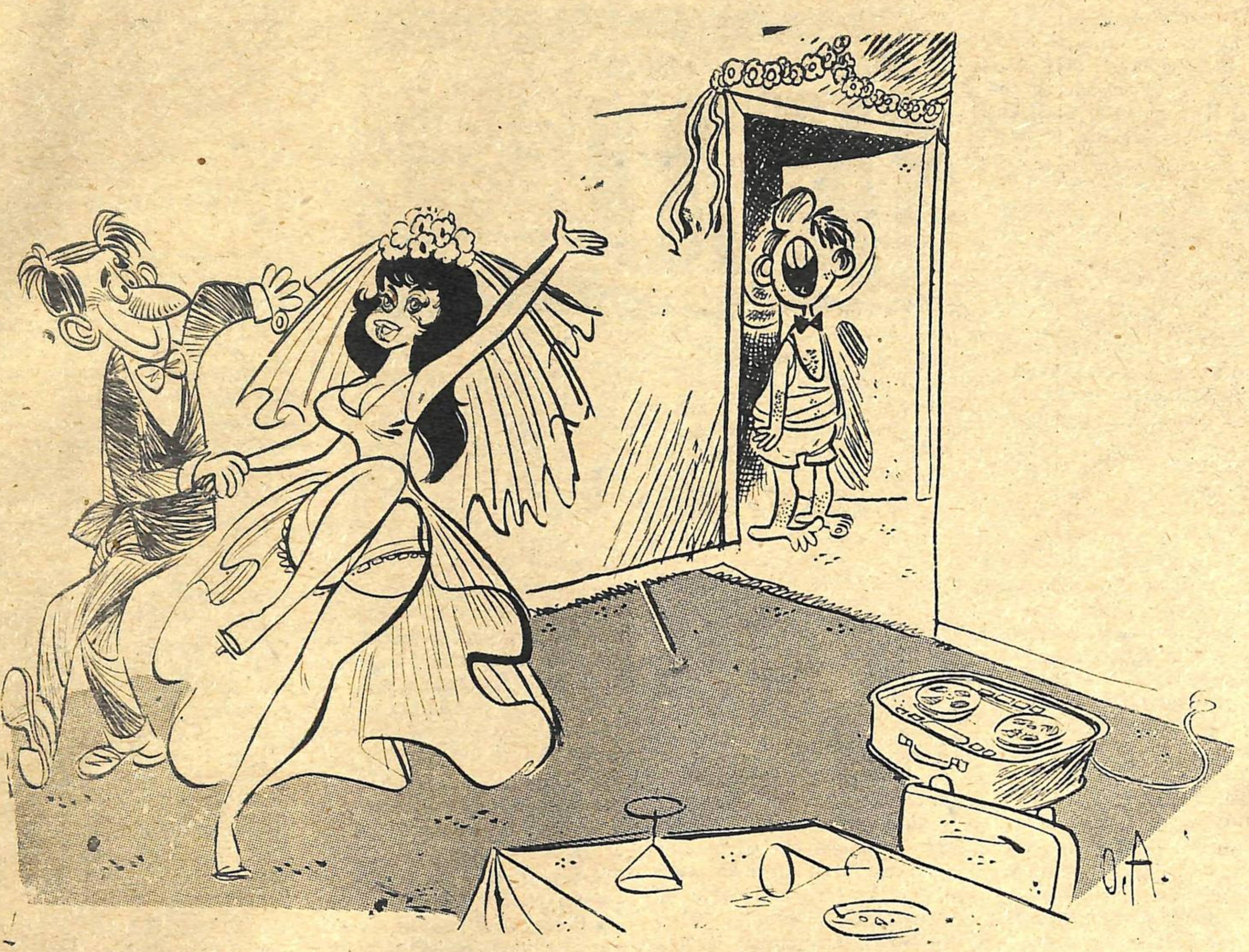

DAMAT — FATMAAA!.. ŞU DANS MERAKINDAN NE ZAMAN VAZGEÇECEKSİN!..

yordum ama, yer yer yükselen gülüşler beni şaşırtmıştı.

Gomez, değişik bir sesle:

— Hımm, dedi. İncelik telâkkiniz, başkalarınınkinden biraz farklı galiba? Beyaz rengin koyu sayılmasına gelince, bu hususta ufak bir yanlışlık oldu gibime geliyor...

Düşündüm. Şifreli kelimeleri bir yerde yanlış anlamış olabilirdim. Son cümlelerdeki şifreli kelimeleri aklımdan dikkatle geçirdim. Sonra, kaldığım yerden devam ettim:

— Bahsi geçen sayın seyirci şu anda sırtını kaşımaktadır.

— Yaaa?..

Salondaki gülüşmeler artmıştı.

— Bu seyirci yalnız değil.

— Tamam...

— Beraberindeki köpek, sayın seyirci bayın çok sevdiği bir hayvandır.

Cümlemi zorlukla bitirebildim. Salondakiler kahkahadan kırılıyordu. Bu arada, öfkeli bir ses akla gelmedik küfürlaştı. Suratıma inen balyoz gibi bir yumrukla neye uğradığımı şaşırarak, sırtüstü devrildim.

Eh, kocaman göbekli, şişko, beyaz elbiseli belediye reisini, ince, koyu renk esvaplı diye tarif ederseniz, güzelim fakat şirret karısından «köpek» diye bahsederseniz, gâip ilimlerin üstadı «çok ünlü Dr. Manulo Villazilla Eskuadrillo» olsanız da bu akibetten kaçınamazsınız tabii..

Bundan sonrası mı? Kısaca söyliyeyim: «İşsizim. Üstelik Elsa da elden gitti...»

bunu? DUYDUNUZ MU

PANSİYONUN DUVARINDAKİ YAZILAR

Vodresada Madam Le Modine'nin pansiyonunun bir odasındaki duvara yazılmış yazılar bütün gelen turistlerin orayı ziyaret etmesine vesile olarak evvelce fakir olan Madam Le Modine'nin de bu yüzden zengin ve meşhur olmasını sağlamıştır. Yazılar şöyledir:

Birinci yazı.

«— Bu odada Jan Pier 3 ay oturdu ve tifodan nalları dikti.»

İkinci yazı.

«— Bu odada Lean Morias iki ay oturdu ve o da Pier gibi tifodan öldü.»

Üçüncü yazı.

«— Bu odada Benjamin Franklin beş sene oturdu, Pier ve Lean gibi tifoya yakalanmadan turp gibi çıktı gitti. Çünkü o tifo aşısı olmuştu.

Les Maladies Funior'dan

ENTERESAN BİR İLAN

Sen Fernando da Armonda adında bir herif gazetelere şöyle bir ilân vermiş. «Dikkat!.. az kullanılmış, beş, on, elli, yüz ve beşyüz liralık bankanotları gayet temiz ve aslına benzer şekilde basan dört renkli baskı yapan bir makina satılıktır. İsteklilerin Sen Fernando hapishanesi altıncı koğuş 899 numaralı kalp para basmaktan mahkûm Armando'ya lütfen müracaatları.»

NOT: Mutavassıt kabul edilmez.

bilmece

Bu adamın hareketine bakarak lütfen ne iş yaptığını tahmin edin. Acaba sizce bu adam ne yapıyor?

C E V A P :

Bulamadınızsa ben size söyliyeyim. Bu adam delidir. Zavallı ne yaptığını kendi de bilmez.

ÖLÜ yandaki odada..

YALÇIN - KAYA

Billûriyeci Osman Bey:

— Allah, cümlemize böyle ölüm nasip eylesin! dedi. Kuş gibi gitti. Ne ah, ne uh, ne çırpınma, ne çabalama! Hani kuş nasıl süzülür rüzgârda, işte öyle!

Doksanlık Davut Efendinin gözlerini sel basıverdi. Titrek eliyle gözyaşlarını sakalına emdirerek:

— Sıra bendeydi, Hidayet! diye hıçkırdı. Sen kalacaktın, ben gidecektim.

Davut Efendinin oğlu, babasına inanmıyan gözlerle baktı.

— Hadi oradan, moruk! dedi, içinden. Öleceğim diye aklın çıkıyor.

Bakışlarındaki küçümsemeyi sildi ve sesini yükseltip:

— Dur bakalım baba, daha seni evlendireceğiz! dedi.

Davut Efendi canlandı. Sakalını, bir genç kızı okşar gibi okşadıktan sonra:

— Yapmazsın ki, o hayrı! dedi. Yok, şaka şaka! Evlenmeyi kim kaybetmiş ki, biz bulalım. Sonra yaş doksan, iş noksan!.. Zaten yapmazsın. Sen ne şey - sin, sen!

— Ya sen ne şeydin, anlatayım mı bunlara?!.

Yanındaki Elektrikçi Şükrü

— Hele bir yatak şeyi var; duysan, parmağını ısırırsın! diyerek ekledi.

Davut Efendi, kaşlarını silâh gibi çattı:

— Canım, anlatılacak şey var, anlatılmıyacak şey var! Patavatsızlanmasana. Sonra her bir şeyin yeri var, zamanı var...

Davut Efendinin oğlunu oradan buradan teşvik ettiler:

— Anlat anlat! Onun işine gelmiyor da, onun için öyle söylüyor!

Senin ki başladı:

— Efendi, bizim peder, vakti zamanında bir kıza tutulmuş. Tutulmak da, ne tutulmak! Ağzına bir lokma ekmek, gözüne bir lokma uyku girmiyor. Gün gelmiş öyle olmuş ki o bile korkmıya başlamış. Demiş ki, kendi kendisine: «Ot yeme, Davut! Pirzola ne güne duruyor?.. Aşk ha? Aşk da ne?.. Onunla bir yattın mı, aşk maşk kalmaz. Ha göreyim seni! «Yatsın, yatsın ama, iş nasıl olacak? Elin na muslu kızına, gel yatalım denmez ya!» Düşünmüş taşınmış, kızın yatak kılıfına girmeyi kararlaştırmış. Tasarladığını akşam ezanında aynen yapmış. Girmiş kılıfa, beklemiye başlamış. Kızın odasına nasıl girdiğini bilmiyorum. Ne kadar yalvardıysam, anlatmadı. Orası sırmış... Neyse uzatmıyalım: Yatsıdan biraz sonra kız gelmiş, yatağa yatmış. Yatmış, yatmış ya, daha yatar yatmaz yatakta bir anormallik olduğunu farketmiş. Halbuki bizim peder, bir şey sezilmesin diye, kendisini yatağın yünüyle bir hizaya getirsin diye de uğraşmış durmuş. Ne kadar uğraşsa, altındaki yünü ne kadar yanına sokuştursa, yine kıymeti yok. İnsana yat mak başka, yatağa yatmak başka. İstediğin kadar şişman ol, istersen löp löp et ol, yine yünün yerini tutamazsın. Ki, bizim pederin o zamanlar maşallahı varmış.

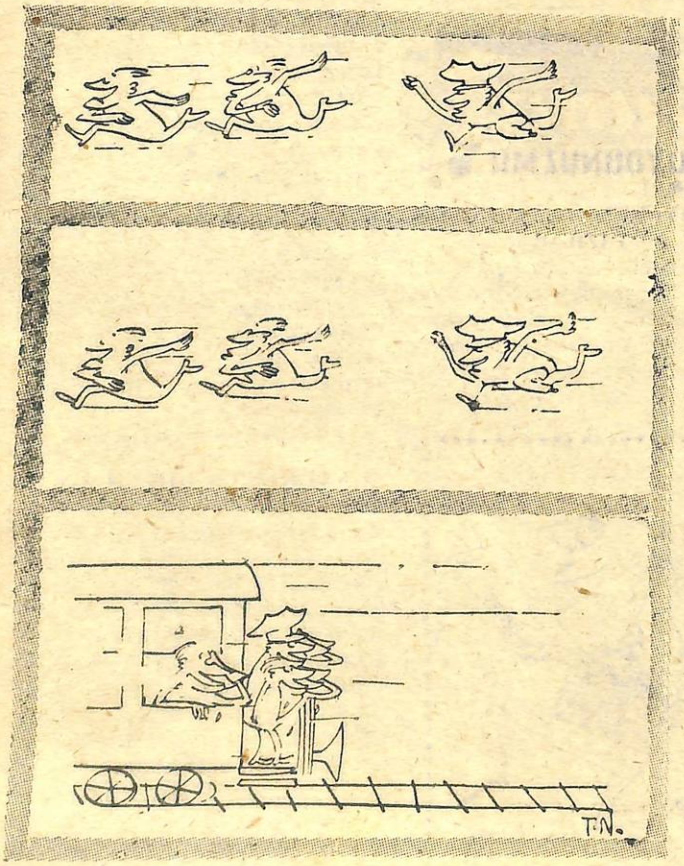

YAZISIZ

Babasına sordu:

— Ne kadar geliyordun, baba, o sıralar?

— Vallahi tam kilosunu diyemiyeceğim. Rahmetli annen bilirdi. Boyuna da söylenirdi. «Şu kadarsın! Biraz hareket et de, zayıfla!» diye...

Davut Efendinin sözlerine gereğinden fazla gülündü.

— Ondan sonra... diye devam etti oğlu. Nerede kalmıştık?.. Ha, kız bakmış rahat edemiyecek, «Yatağı kabartayım. Çoktandır kabartılmadı.» demiş. Başlamış kabartmıya!.. Bizimki de bir gıdıklanır ki... Kızın parmakları göğsünde, karnında dolaştıkça, bizimki, kıpır kıpır, bir o yana, bir bu yana dönüyormuş. Kızın gözünden uyku akıyormuş. Bu kıpırtıları pek sezememiş. Fakat mıncıklamayı devam ettirince, bizim peder, işi sesli filme dökmüş: «Ay!» demiş, «Anan...» demiş, «Ay, anan...» demiş.

Eliyle, firar işareti yaparak:

— Tabii, kız nasıl kaçıyor!.. dedi. Kızın arkasından da bizim peder...

Davut Efendi:

— Şimdi hikâye sırası bende! dedi.

Oğlu, bir anda kapıyı tuttu:

— Ben gideyim de, ondan sonra anlat!

Kapıyı çekti, gitti. Davut Efendi:

— Gördünüz mü, dedi, sıra bana gelince nasıl kaçtı?! Halbuki kendisi, yalan demedi, yanlış demedi, anlattı. Hem ben, korktuğu şeyi anlatmıyacaktım.

Gırtlağını temizleyip anlatmıya girişti:

— Bizim salak, Koreye gitmişti ya bir ara, gedikliyken; dönüşte arkadaşları «Koca gemide senden başka, elbiseyle dolaşan yok! Biraz soyun da, yan! Bu güneş, her zaman bulunmaz.» demişler. Bizim oğlan «Yahu, hakikaten!» demiş, soyunmuş. Arkadaşları bakır gibi yanmışlarmış. Bizimki, bir kendi vücuduna bakmış, bir arkadaşlarının vücutlerine bakmış. «Ah,» demiş «Ne olur, benimki de sizinkiler kadar yansa!» İsmini söyledi ama, unuttum, arkadaşlarından biri «Tasalanma, bende bir ilâç var, onu sürüp güneşte beş dakika durdun mu, tamam!» demiş. Bizimki «Hadi getir şunu!» demiş. Arkadaşı eşya torbasından zamk şişesini çıkarmış. Bizimki «Zamk bu! Kime yutturuyorsun!» demiş. Beriki «Zamk olsa, ben sana bu şişeyle mi getiririm? Gider, bir tarafta başka bir şişeye boca ederim. Şişe, zamk şişesi ama, içinde ilâç var.» demiş. Bizim oğlan inanıvermiş. «Yalnız,» demiş «birazdan alarm var. İlâcı alarmdan sonra sürüneyim.» Öteden biri atılmış: «Alarm kaldı ya! Haberin yok mu? Demin hoparlör söyledi.» Bizimki «Ben duymadım!» demiş. Bütün gedikliler «Ayıp ettin! Demin söyledi ya!» demişler Uzun lâfın kısası, bizim oğlana zamkı sürmüşler! Sürerlerken, bizim ki «Yahu, bu zamk yahu! Zamka çok benziyor yahu!» deyip duruyormuş. Sürme işi bitince, bir arkadaşı kuştüyü yastıklardan birini bunun üstüne boşaltıvermiş. «Ne yapıyorsun yahu?» demiş bizimki. Öteki şey demiş: «İlâcı fazla kaçırdık. Güneşe öyle çıkarsan, cildin kavrulur. Halbuki şimdi hiçbir korku yok. Tüyler gölge yaptı.» demiş. O sırada da alarm düdüğü çalmıya başlamamış mı! Bizim oğlan düvünerek «Ben ne yaparım şim di?» demiş. «Ben şimdi alarma böyle nasıl çıkarım. Böyle kuş

gibi...» Arkadaşları cankurtaran yeleklerini giyiyorlarmış. Aralarından biri «Koğuşta kal sen!» demiş. Bizim çocuk «Gelir görürler.» demiş. Yeleği giyen, merdivene koşuyormuş. Bizimki sona kalanlardan birini kolundan yakalamış: «Kuzum, ne yapayım ben? Bana bir akıl söyle!»

Odadakilerden biri:

— Tüyleri sıyırıp o da çıksa ya... dedi.

Davut Efendi cevap verdi:

— Onlar daha o saat yapışmışmış. Çıkarmanın mümkünü yok. Olsa yapmaz mı?.. «Yatıp battaniyeye sarın!» demiş arkadaşı. Onun dediği gibi yapmış. Hattâ, belki açar bakarlar diye, battaniyenin uçlarını içeriden bağlamış. Derken kaptanla bunların birlik komutanı içeriye girmişler. Koğuşlarda kalan, eden var mı diye bakıyorlarmış. Kaptan, bizimkini görmüş, birlik komutanı battaniyeyi sıyırmıya çalışarak «Kimsin sen? Burada ne arıyorsun?» demiş. Bizim ki içeriden «Hastayım! Sıtma tutuyor!» demiş. Birliğin doktorunu çağırtmışlar. Doktor, bizden, Türk! Daha gelir gelmez «Bu battaniyeyi ne yapmışsın böyle. Açsana şunu!» demiş. Bizimki «Açamam, titremekten öleceğim» demiş. Doktor «Nabzına bakacağım» demiş. Bizim ki «Üstten bakıver!» demiş. Doktor da dalgının biriymiş. Şeyin bileği diye ranzanın demirini tutmuş. «Hakikaten elin buz gibi!» demiş Sonra demir borunun nabzını saymak istemiş. Bakmış ne atan var, ne bir şey, «Sana Allah rahmet eylesin!» demiş ciddî ciddî «Nabız sıfır!» Bizimki battaniyeyi çözdüğü gibi fırlamış: «Aman doktor, bir şeyler yap!» Bizimkini öyle tüyler içinde görünce, doktor da, kaptan da, komutan da fenalıklak geçirmişler. Öyle kuştüyü içinde...

Kahkahalar, evi bir kere daha istimlâk eti. Aktar Fahri Efendi:

— Kuştüyü dedin de.. diye konuştu. Allah, cümlemize Hidayet Efendi gibi ölmek nasip eylesin! Kuş gibi, sessiz, çırpınmadan!

— Amiiin!.. dedi herkes.

Yalçın KAYA

★

Kayıp ilânı

Müşteri:

— Kayıp köpeğim için gazetenize ilân vermiştim. Bulana mükâfat vadettim, bir haber çıktı mı?

Odacı:

— Hayır efendim henüz bir haber yok. Gazetemizin bütün muharrir ve muhabirleri köpeği

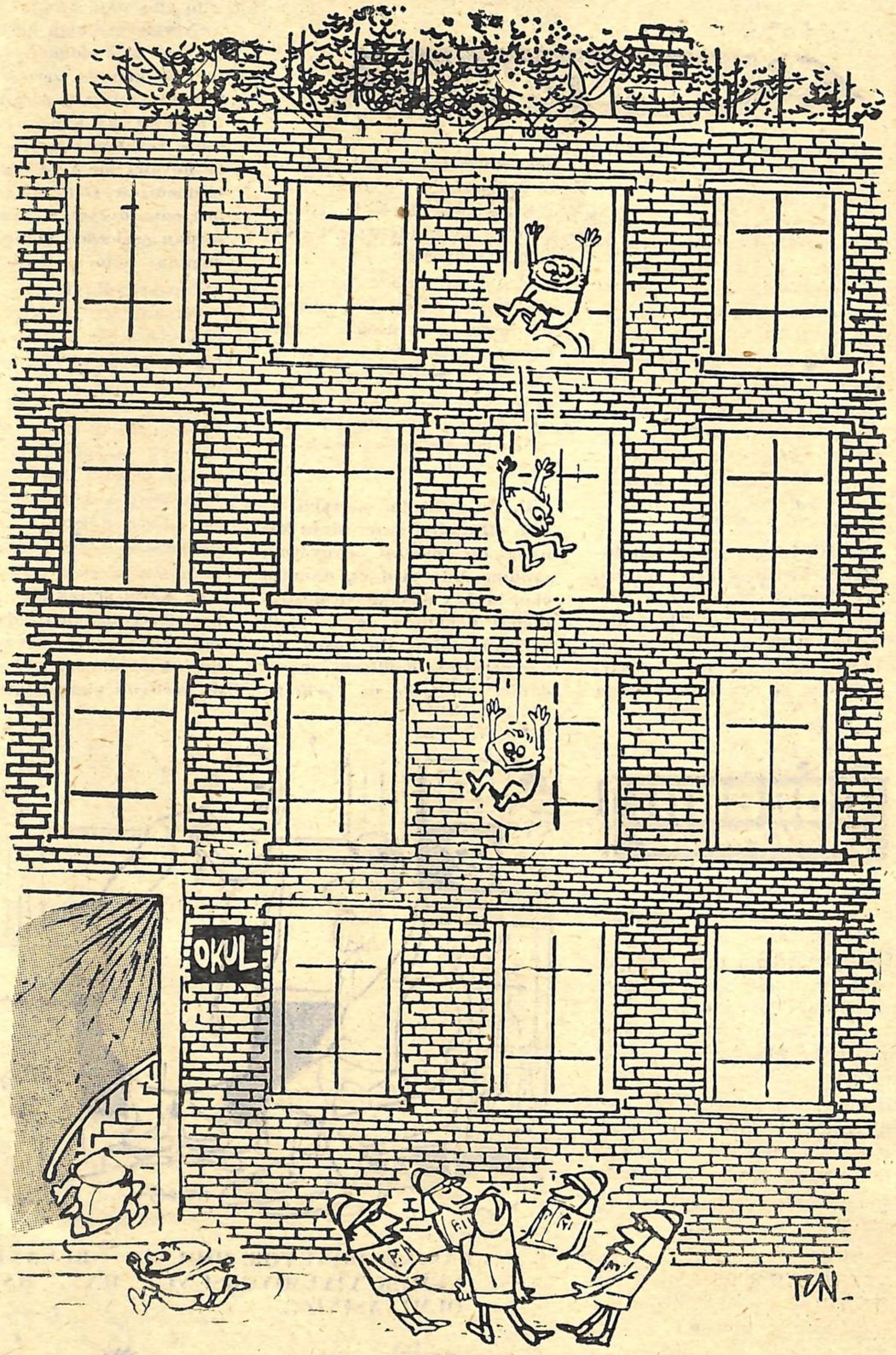

YAZISIZ

İMALAT FARKI

İnsan taşıyan ilk fezâ roketi aya indi ve içinden bir yarbay çıktı. Ay sakinlerinden bir hey'et yarbayı karşıladı; yaşayış tarzlarını göstermek için etrafı gezdirmeye başladılar. Bir fabrikaya geldiler.

Yarbay burada ne imâl edildiğini merakla sordu.

Mihmandarlar:

"Burası bebek fabrikasıdır" dediler. "Yavrularımız burada seri halinde imâl edilir."

Bu acaipliğe şaşan yarbay dünyada bebeklerin nasıl hâsıl olduğunu teferruatile aylılara anlattı.

Aylılardan bir tanesi:

"Şu işe bak" dedi. "Bizde de otomobiller tıpkı böyle yapı-

YAMA

Öğretmen derste yönleri öğretmişti.

Küçük Yılmaza sordu:

— Çocuğum sağında ne var?

— Kuzey öğretmenim.

— Solunda...

— Güney efendim?..

— Önünde ne var?

— Batı efendim.

— Arkadanda çoçuğum?

NEMRUT AMCA

Kayseri'den bir okuyucumuz, SEZAİ EKLİH, gönderdiği mektupta soruyor:

Görülmekte olan ve görülecek davâların mahiyetleri insanı şaşırtıyor. Anlaşıldığına göre, düşüklerin alım - satımını yapmadıkları şey kalmamış. Köpek, hindi, at, koyun, inek... hattâ kadın... Düşük iktidarları sırasında, ticaret alanı sayarak meşru, gayrimeşru her metâın alım - satımıyla ilgilenen bu haramî taifesi, kâr sağlıyacak dalaverelere böylesine alışmışken, Yassıada'da ne yaparlar acaba?"

C: Hiç bir şey yapmadan durabileceklerine pek ihtimal vermiyorum. Malûm a, «alışmış kudurmuştan beterdir» derler. Belki pazara çıkan iplikleri üzerinde borsa oynarlar, belki de pek uzak olmıyan gelecekleri hakkında bahislere tutuşurlar...

Kuzguncuk'tan R. L. rümuzu ile mektup gönderen bir okuyucu (!) diyor ki:

"Mizah adı altında yaptığınız şey, ben ve benim gibi düşünen çok kimsenin nazarında makbul bir şey değildir. Duruşmalar sona erip de, hatâ - sevap konusundaki kesin hükümler ortaya çıkmadıkça, sizin yaptığınız mizah, cıvık bir yaygaracılık olmaktan öteye geçemez."

C: Bu mektubu okurken, adetâ (Havadis) gazetesinin her hangi bir köşesini okuyorum sandım. Aklı, vicdanı, namusu olan herkes, düşüklerin düşüklükleri hakkında açık, seçik yargılara sahip. Bu husus, inkâr götürmez delillerle meydanda yukarıda da belirttiğim gibi, akıl, vicdan, namus ve yurtsevgisi olan herkes, onların ne mal olduklarını biliyor. Bu konuda, zerre kadar tartışmaya lüzum görmüyor.

Eğer siz aksi kanaat taşıyorsanız, cevabımız meseleyi enine boyuna bir kere daha düşünmenizdir. Gene hizaya gelmezseniz, o zaman, yukarıda sayılan şeylerden mahrum olduğunuz sonucu çıkar. Bunun da çaresi yoktur...»

Bomanti'den SEVİM DİRLİK imzası ile mektup gönderen bir bayan okuyucumuz soruyor:

"Opera artisti Ayhan Aydan hanımın, mahkemede söylediği ilk cümle aklıma takıldı. Menderes'i sevmiş. Hadi, buna bir diyeceğimiz yok. Gönül bu, her yere düşer. Fakat ondan çocuğu olmasını neden o kadar israrla arzu edermiş acaba?."

C: Kesin olarak bir şey söyliyemiyeceğim ama, yılan, timsah, hatta çakal yavrusu besliyen bazı sinema yıldızlarının da varlığını okumuştum...

AZİZ NESİN

DEDEKTİF olabilir misiniz

Gecenin karanlığı arasında, güzel Matmazel Mari'nin yatağını, pencerenin tam karşısındaki sokak lâmbası aydınlatıyordu. Zavallı Mari boğazı bir ustura ile kesilmiş olarak cansız yatıyordu. Elleri yatak çarşafına iyice keletlenmiş, güzel dudaklarından sızan bir kan şeridi beyaz çarşafı kıpkırmızı yapmıştı. «Sahneyi nasıl canlandırdım.» Sokak lâmbasının aylınlattığı duvarda şu cümle kanla yazılı idi:

«MON VAN GEANCE ÇOK TERRİBLEDİR JE PARLE DAHA TROİS LUNE EVVEL.»

Sabahleyin cinayeti öğrenen ünlü dedektif Şakir içeri girip duvardaki yazıyı okur okumaz dudaklarında şeytani bir gülümseme belirdi:

— Katili derhal anladım, diye mırıldandı. Acaba kaatil kimdi?

CEVAP:

Şakir hemen Matmazel Mari'nin pansiyonunun karşısındaki «Üç haftada en güzel Fransızca» lisan dersanesinin sahibi Seyfi Özlisan'ı tevkif etti. Seyfi: «Ben kaatil değilim.» dediyse de Şakir ona:

«— Ulan bu duvardaki Fran -

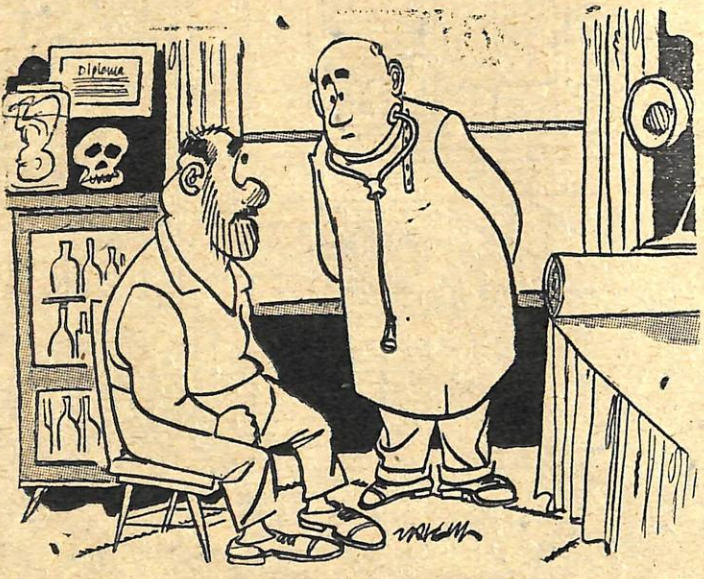

— BAŞINIZ DÖNÜYOR, MİDENİZ BULANIYOR, YEMEK YİYEMİYORSUNUZ HA?.. HAMİLE OLMIYASINIZ?..

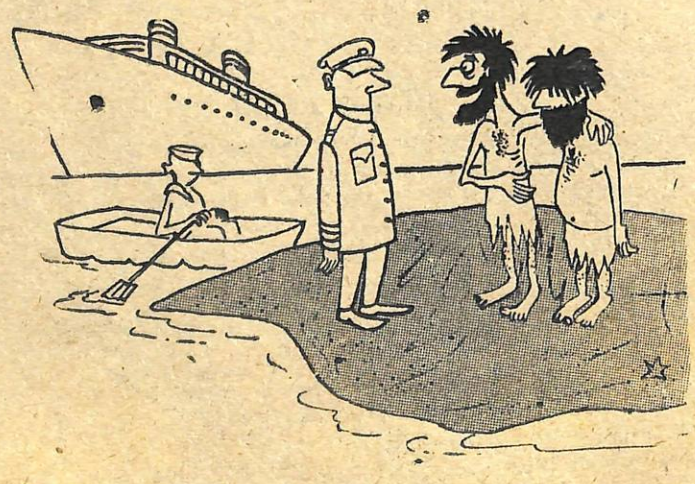

Bayan Döviz

HADİSE
YARATACAK
BU ROMAN
GELECEK
HAFTADAN
İTİBAREN

her tefrikası resimli olarak

Tef

Sütunlarında

Lâle Sinemasında
ALİİİ...
TANJU ERASLAN
Gönül Bayhan - Fatma Girik - Kadir Savun - A. Tarık Tekçe.
SİTE FİLM

İLÂN TARİFEMİZ :

Kapak içi	*: 10 T. L.*

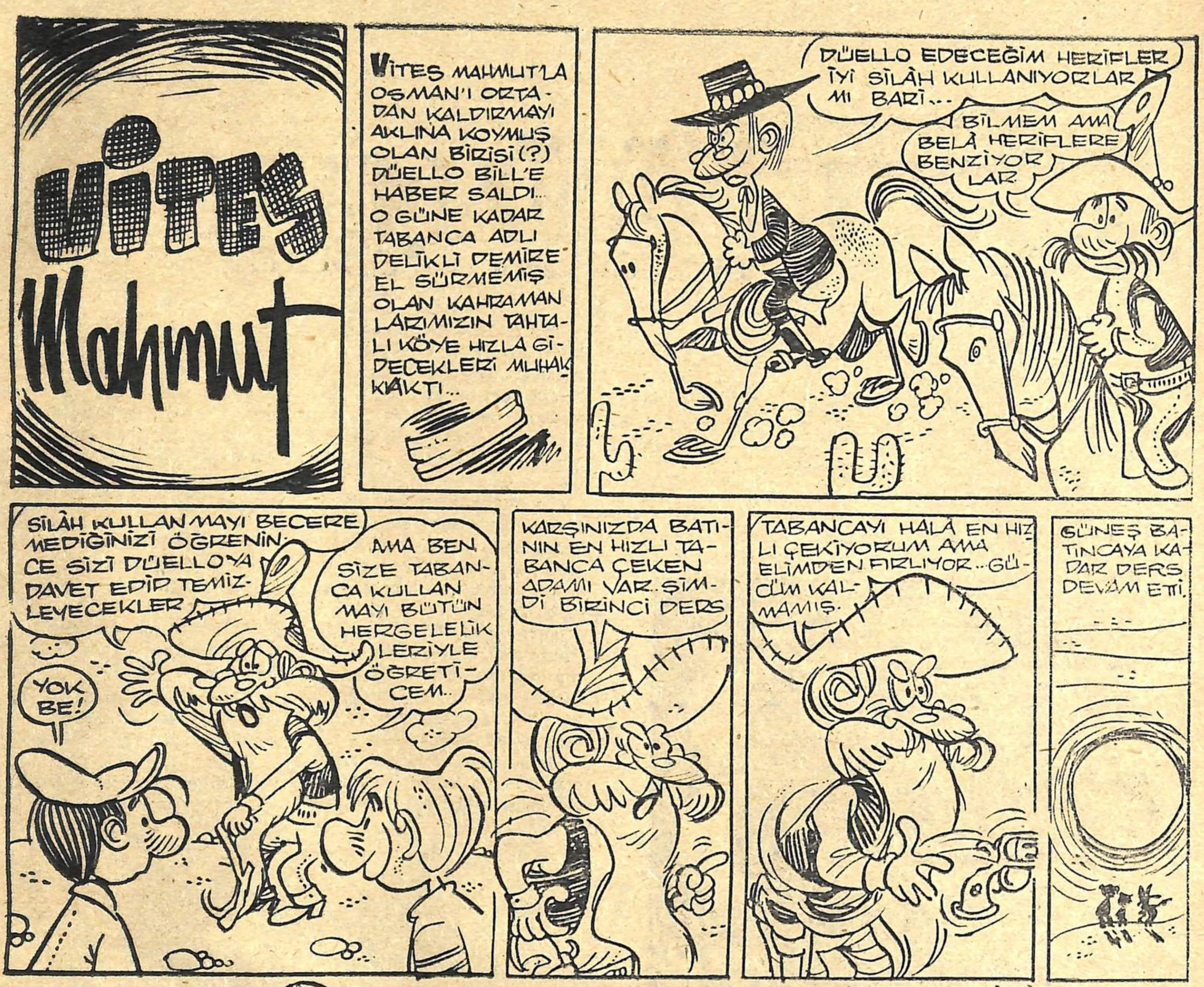

UZUN OLANI– BUGÜN GİDİP HİSLERİMİ ONA AÇAMAM... TRAŞ

YUM GÖZÜNÜ AÇ AĞZINI

gabriel chevallier'den — alpaçin

— 22 —

— İşe ek açıdan bakarsan öyle. Fakat meselenin bir de içyüzü var. Belediyenin açacağı eğlence yerlerini - o malûm evlerde dahil - bir şirket işletecek. Şirketin bu teşebbüsü için hisse senetleri çıkarılacak. Şirket kimden ibaret olacak dersin?

Tafardel, «dalgayı» çakmıştı:

— Kimden olacak, tabiî ikimizden ibaret ! diye cevap verdi.

— Tamam. Tabiî hisse senedlerinin büyük bir kısmını biz alacağız, pek azı da belediyeye ait olacak...

İki kafadar, bu yeni teşebbüsün şerefine (!) kadehlerini kaldırdılar.

Madam Tafardel, olup bitenlerin pek farkında değildi ama, kocasının, belediye başkanı ile beraber bir takım dolaplar çevirdiğini anlıyordu. Bu işlerin sağlıyacağı paradan başka bir şeye de aldırış ettiği yoktu zaten...

Onu düşündüren tek mesele, Piechut'nun, son zamanlarda kendisine karşı ilgisiz davranışıydı. Bunun sebebini neye yoracağını bilemiyordu. Acaba araya başka bir kadın mı girmişti?

Böyle bir şey bütün tasarılarının suya düşmesi demekti. Dururken, şık ve lüks giyeceklere, sosyete toplantılarına, gösterişli ve parlak bir hayata veda etmek istemezdi.

Piechut'nun hareket tarzının sebebini bilse, böyle bir endişeye kapılmasına lüzum kalmıyacaktı.

Kurt iş adamı, her işte olduğu gibi, bu meselede de hile yapıyordu. Genç ve güzel kadına karşı takındığı son tavır tamamen yapmacık ve hesaplıydı.

Artık onunla ilgilenmiyor hissini verecek, bu şekilde daha rahat davranabilecekti. O zaman, kadının naz yapması, zorluk çıkarması ihtimalleri ortadan kalkacağı gibi, Tafardel'e mecburen açık vermek zorunluğu da kalmayacaktı.

Plânının ikinci safhası, belirli bir zaman için Tafardel'i şehirden başka bir yere göndermekti.

Bu fırsatı yaratmakta da gecikmedi. Belediye Meclisindeki konuşmadan iki gün sonra, Tafardel'e:

— Birkaç gün için Paris'e gitmen gerekiyor azizim, dedi.

(Devamı Var)

1 TALİHLİYE
6 DAİRELİ
APARTMANIN TAMAMI

1 TALİHLİYE
3 DAİRELİ
APARTMANIN TAMAMI

26 TALİHLİYE
26 APARTMAN
DAİRESİ

ayrıca
1.600.000 LİRALIK
PARA İKRAMİYELERİ

30 ARALIKTA
cem'an
3
MİLYON

her 200 liraya 1 kur'a numarası

FAAL d - 673

TÜRKİYE İŞ BANKASI
paranızın... istikbalinizin emniyeti

BASIN ŞEREF DİVANI'NIN 6 NUMARALI TEBLİĞİ :

Basın Şeref Divanı 1/ Kasım/ 1960 Salı günü saat 15 de yaptığı olağanüstü toplantıda, 30/ Ekim/ 1960 tarihli Vatan gazetesinde "Susamayız" başlığı altında Emil Galip Sandalcı imzasiyle yayınlanan fıkrayı incelemiş ve adı geçen yazıdaki bazı cümlelerin tavzihe muhtaç durumu gözönüne alınarak yazarını dinlemiş ve şu neticeye varmıştır:

Emil Galip Sandalcı Divanımızda yaptığı açıklamada adı geçen yazıyı hiçbir zümreyi ve bilhassa orduyu hedef tutarak yazmadığını, maksadının sadece Üniversite muhtariyetini belirtmekten ibaret olduğunu, fıkrasının kasdettiği mâna dışında anlaşılmasından en fazla gene kendisinin üzüldüğünü ve bu durum karşısında yazısını esasen tavzih ederek gazetesinde neşredeceğini ifade ettiği cihetle Divanımız bu açıklamanın umumî efkâra duyurulması lüzumuna karar vermiştir.

Dizildiği yer : Hergün Matbaası
Basıldığı yer : Vakit Matbaası

FİATI : 1 LİRA

Soğuk havalarda
GRİPİN
almayı ihmal etmeyiniz

MİDEYİ
BOZMAZ
KALBİ VE
BÖBREKLERİ
YORMAZ

Baş, diş, adale, sinir ağrılarını derhal keser.
Bayanların muayyen zamanlardaki sancılarına karşı başarı ile kullanılır.

Kininli Gripin 4 saat ara ile günde 3 adet alınabilir.

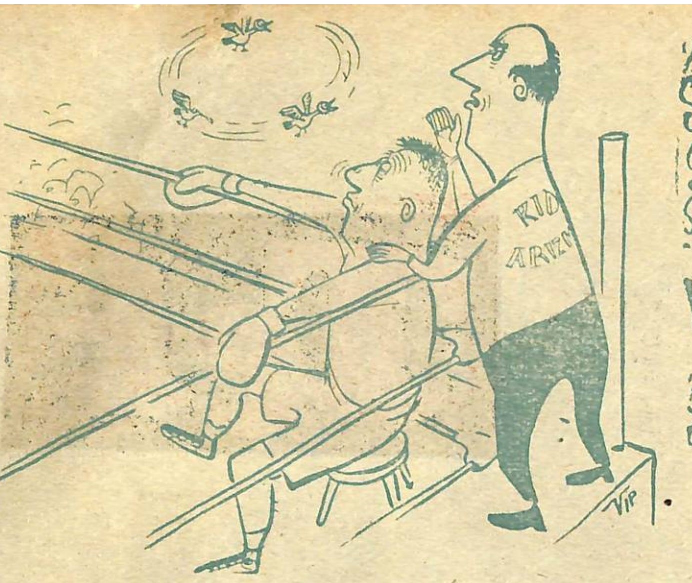

— GÖZÜNÜN ÖNÜNDE KUŞLAR MI UÇUŞUYOR? EVET.. EVET.. BEN DE GÖRÜYORUM!..

YABANCI KARİKATÜRLERİ

— PATRON DA BİR ÇIL YAPTIRMADI GİTTİ!..

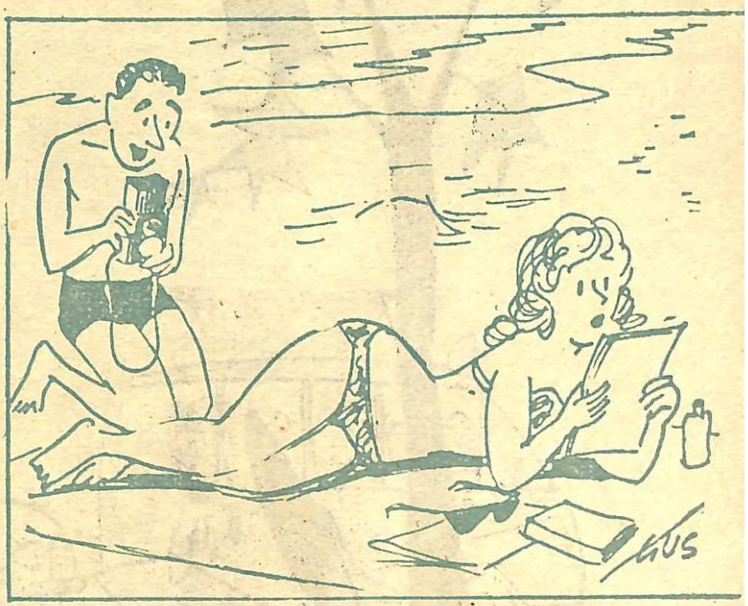

— ÇOK GÜZEL.. GÜLÜMSEYİNİZ!..

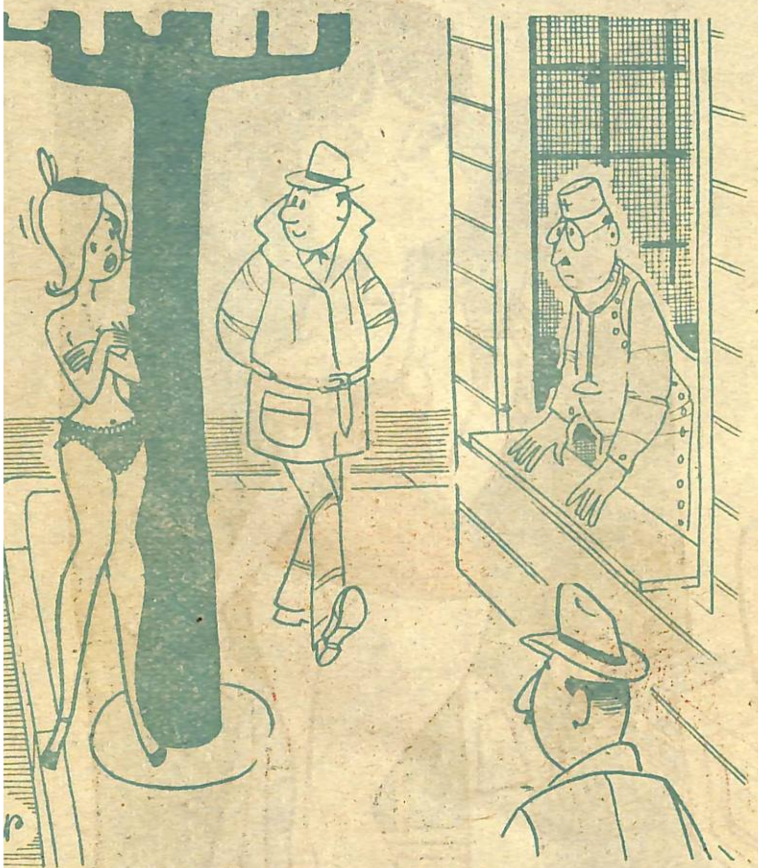

— ELLERİNİZİ ISITMADAN GELMEM DOKTOR!

— Altı adet vesikalık